Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1715 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 31 octombrie 1954

LUNA CULTURII SOVIETICE

ORI CE OM AL MUNCII de la noi care are frămîntări creatoare, care caută o rezolvare fie unei inovații în producție, fie unei probleme științifice sau de artă, se îndreaptă întotdeauna spre marea experiență acumulată de popoarele sovietice în anii construirii socialismului. El e sigur că va găsi în știința și cultura sovietică ajutor, că va afla un răspuns la problemele care îl preocupă.

Cultura sovietică a devenit de mult un bun al tuturor oamenilor cinstiți din lume care văd în ea sprijin de nădejde în păstrarea și valorificarea tezaurului spiritual acumulat pînă azi de omenire, cît și chezășia că tot ce dă azi mai bun spiritul omenesc va ajunge să încălzească inimile generațiilor care vor urma. Oamenii înaintați ai zilelor noastre își îndreaptă cu încredere privirile spre cultura Țării Socialismului, spre generoasa și profund omeneasca civilizație a popoarelor descătușate de înrobitoarele lanțuri capitaliste.

Tradiționala sărbătoare a poporului nostru, Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, vine să sădească și mai adînc în conștiința noastră trăsăturile acestei înaintate culturi, ne-o apropie și mai mult. Manifestările din cadrul lunii au menirea să sintetizeze diversele aspecte sub care această cultură, pătrunsă de un puternic spirit internaționalist, ajută omul muncitor din țara noastră în munca lui de zi cu zi pentru construirea socialismului.

Cultura sovietică e strîns legată de preocupările oamenilor, servește intereselor acestora. Recenta descoperire a lui T. S. Malțev în domeniul agrotehnicii demonstrează cel mai limpede că în U.R.S.S. de la oameni de știință și savanți, pînă la muncitori și colhoznici, nimeni nu cunoaște altă țintă a cercetărilor și descoperirilor decît slujirea intereselor poporului. In zilele închinate tehnicii și agrotehnicii sovietice din cadrul lunii prieteniei s-au desfășurat numeroase consfătuiri și demonstrații practice care au avut darul să răspîndească și mai larg la noi metodele sovietice înaintate create anume pentru a ușura munca oamenilor, pentru a crește productivitatea muncii, pentru a face viața mai îmbelșugată. Membri ai delegației sovietice care ne-au fost oaspeți au arătat prin presă sau la diferite locuri de muncă, care sînt căile ce duc spre mărirea productivității muncii, spre obținerea unui belșug de produse.

Un izvor principal de unde sorbim noi zi de zi învățăminte este literatura sovietică. In țara noastră cartea rusă și sovietică a devenit nelipsită din viața oamenilor. Cîteva ceasuri petrecute cu Oneghin al lui Pușkin, sau cu eroul lui Cehov, unchiul Vania, nu numai că-ți umplu sufletul de o nespusă desfătare dar îți deschid largi porți spre viață, spre înțelegerea sufletului omenesc. Sute și sute de tineri cresc și se dezvoltă la lumina cărții sovietice, își propun să devină aidoma lui Pavel Corceaghin, Alexei Meresiev, sau Davîdov. Tirajul cărților sovietice este la noi pe cît de mare pe atît de neîndestulător față de cerințele cititorilor. „Săptămîna cărții sovietice" din cadrul lunii prieteniei a prilejuit apariția a noi ediții de cărți sovietice și ale clasicilor ruși așteptate cu nerăbdare de mase largi de oameni ai muncii.

Arta sovietică, alături de literatura realismului socialist, a ajuns de mult să fie cunoscută în întreaga lume prin conținutul ei adînc uman, prin ideile înaintate pe care le răspîndește, prin forma înaltă în care se înfățișează acest conținut. Arta sovietică multinațională, socialistă în conținut și națională în formă, militează pentru cele mai nobile idealuri ale omenirii, e înțeleasă și iubită de mase largi pentru că a găsit limbajul cu care să se adreseze direct sufletului omenesc. Pătrunsă de un puternic spirit de partid, ea convinge cum nu se poate mai bine de superioritatea regimului sovietic, forța și trăinicia orînduirii socialiste, unde sînt deplin valorificate aptitudinile omenești, unde cultura a devenit un bun al tuturor.

Ca și în alți ani, în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice au loc numeroase manifestări de artă sovietică. Așa este Festivalul filmului sovietic, care a prilejuit premierele unor filme ca „Prieteni credincioși", „Școala curajului", „Destinul Marinei Viasenko", — mărturisind din nou succesele cinematografiei sovietice. Am trăit alături de eroii acestor filme crîmpee de viață tumultuoasă, am învățat de la ei cum să privim propria noastră existență, ne-am despărțit de ei mai optimiști, mai încrezători în drumul vieții noi pe care pășim sub conducerea partidului.

In Decada cîntecului și dansului sovietic am reascultat melodiile minunate care adesea ne-au încălzit inimile în clipele de odihnă, care ne flutură mereu pe buze și de care nu ne putem sătura ori de cîte ori le-am asculta. Am văzut în interpretarea ansamblurilor noastre, înflăcăratele dansuri populare sovietice în care este surprins elanul și energia nesecată a popoarelor care construiesc comunismul.

Acum așteptăm cu nerăbdare Săptămîna teatrului sovietic. Artiștii, regizorii și lucrătorii din teatrele țării s-au pregătit încă de mult pentru acest eveniment. Nu e ușor lucru să retrăiești pe scenă figura omului sovietic, să reușești să transmiți ideile lui, trăsăturile caracterului lui minunat. O să putem vedea cu prilejul Săptămînii teatrului sovietic și opere ale dramaturgiei clasice ruse, din a cărei înțelepciune și măiestrie sorb neîncetat învățăminte dramaturgii sovietici.

Ca și altădată, anul acesta am avut prilejul unui contact direct cu arta sovietică prin solii ei. După vizita Capellei emerite de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană au sosit în țară membrii Ansamblului de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești. In sălile noastre de spectacole răsună nesfîrșite aplauze, strălucește albul gladiolelor și auriul crizantemelor, oferite în dar solilor artei sovietice în semn de prietenie, admirație și recunoștință.

Din uriașele succese obținute de Uniunea Sovietică pe plan cultural învață neîncetat creatorii din țara noastră. Largile dezbateri care au loc în Uniunea Sovietică în legătură cu problemele de creație cum ar fi cele din preajma Congresului scriitorilor, sînt urmărite cu nesaț la noi, pentru că, reflectînd în cea mai mare măsură actualitatea, contribuie la clarificarea unor probleme esențiale care stau astăzi și în fața artiștilor și scriitorilor noștri.

Nimic nu ne poate mîndri mai mult decît faptul că mergem pe drumul Uniunii Sovietice, drumul Marelui Octombrie. Imaginea omului sovietic, cult și civilizat, dornic mereu să-și ridice nivelul de cunoștințe, stăruie tot mai mult în inimile noastre. Nimeni și nimic nu poate împiedica mersul nostru spre socialism, spre o viață de belșug și cultură, în care toți oamenii se instruiesc. Pentru o asemenea viață merită să depunem toate eforturile.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

★ ★

Spectacolul Ansamblului de stat al R. S. S. Moldovenești

In dimineața zilei de 30 octombrie, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești a sosit în orașul Craiova.

In gară oaspeții au fost salutați de tov. Gheorghe Miulescu, vicepreședintele comitetului executiv al sfatului popular regional Craiova, și de Remus Comăneanu, artist emerit al R.P.R. A răspuns mulțumind conducătorul Ansamblului, S. M. Stratulat.

In cursul zilei membri ai Ansamblului au vizitat muzeul regional și expoziția agricolă.

Seara, pe scena Teatrului Național din Craiova, Ansamblul de stat de dansuri populare al R.S.S. Moldovenești a prezentat un frumos spectacol, care s-a bucurat de o caldă primire din partea publicului craiovean.

Manifestări culturale

In cadrul manifestărilor prilejuite de Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, de curînd în orașele Galați și Brăila s-a desfășurat Săptămîna filmului muzical.

Au rulat filmele „Creatorul operelor muzicale nemuritoare" (Mussorgski), „Pe aripile cîntului" (Rimski-Korsakov), „Dincolo de Dunăre", „Balada Siberiei" și altele. Numai la cinematograful Maxim Gorki din Galați, aceste filme au fost vizionate de aproape 5000 de spectatori.

Un mesaj de dragoste și recunoștință

In largul mărilor și oceanelor, acolo unde se găsesc cu vasele, marinarii flotei noastre maritime comerciale sărbătoresc cu dragoste Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, îndreptîndu-și gîndul cu recunoștință către marea Țară a Socialismului victorios.

La Comitetul Național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice s-a primit o radiogramă de pe vasul „Frederich Engels", care navighează departe de țărmurile patriei, în apele Mării Nordului.

„Echipajul vasului „Frederich Engels" — scriu marinarii — întrunit în adunare festivă în cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice și a aniversării a 10 ani de la înființarea A.R.L.U.S.-ului, transmite un călduros salut și își ia angajamentul de a întîmpina cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi succese în muncă. Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică !" (Agerpres)

O NOUA OPERETA ROMINEASCA

Simbătă seara, a avut loc pe scena Teatrului de Stat de Operetă, primul spectacol cu noua operetă romînească „Lăsați-mă să cînt", inspirată din viața și opera compozitorului Ciprian Porumbescu. Libretul acestei operete a fost scris de Liliana Delescu, Erastia Sever și Viorel Cosma, iar muzica a fost compusă de Gherase Dendrino, laureat al Premiului de Stat.

Rolul lui Ciprian Porumbescu este realizat de Ion Dacian, artist emerit al R.P.R., iar celelalte roluri sînt interpretate de Virginica Romanovschi, artistă emerită a R.P.R., Puica Alexandrescu, Silly Popescu, Maria Vauvrina, Viorel Chicideanu, George Groner, Bimbo Mărculescu, Dem. Hagiac, Toni Buiacici, Gabriel Gheorghiu și alții.

Spectacolul cu noua operetă romînească s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres)

IN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

★ ★

Folosesc rațional sculele

Nu de mult timp și în brigada noastră de lăcătuși au fost deschise conturi de economii. Primul cont l-a deschis utemistul Ungureanu Ion.

Întreaga brigadă execută operații de ajustaj a grupurilor conice, pinioane de atac și coroane cu dinți elicoidali.

Executarea cu pila a acestor operații este cît se poate de grea. Pentru înlocuirea pilelor tovarășul Ungureanu Ioan a făcut o daltă cu o rază pe mijloc de 3 mm., cu ajutorul căreia se poate executa operația de ajustaj, reducînd prin aceasta efortul fizic și făcîndu-se în același timp economii de pile. Cu dalta tînărului Ungureanu, au început să lucreze rînd pe rînd și alți membri ai brigăzii ca: Albu Gheorghe, Baciu Ioan, Nedelcu Gheorghe și alții. Brigada noastră a reușit în felul acesta să facă lunar însemnate economii de pile. Numai de la 1 septembrie pînă în prezent, noi am economisit 100 bucăți pile. Totodată productivitatea muncii în brigadă a crescut cu 50 la sută. De asemenea, timpul de lucru pentru confecționarea corpului conic a fost redus de la 140 la 90 de minute.

Dorința de a folosi cît mai productiv fiecare minut, dă naștere la inițiative creatoare, duce la perfecționarea procesului tehnologic și la folosirea cît mai rațională a sculelor.

Succesele obținute de brigada noastră se datoresc și faptului că noi ținem săptămînal consfătuiri de analiză a muncii, scoțînd la iveală realizările și lipsurile survenite. Dintre membrii brigăzii, de o mare conștiinciozitate în muncă au dat dovadă utemiștii Albu Gheorghe, Ungureanu Ioan și Nedelcu Gheorghe.

Cu ajutorul permanent al comuniștilor din sector și al organizației de bază U.T.M., membrii brigăzii reușesc să-și îndeplinească zilnic norma cu 140 la sută. Acest lucru a făcut ca întreaga brigadă să dea de la data de 1 octombrie produse în contul anului 1958.

BURTEA TRAIAN
responsabilul brigăzii nr. 5, uzina „I. C. Frimu"-Sinaia

Încălțăminte din materiale economisite

ARAD (de la corespondentul nostru Cîrstea Gh.).

Dornici de a-și realiza angajamentele luate, tinerii de la fabrica de încălțăminte „Libertatea"-Arad desfășoară zi de zi cu mai multă intensitate întrecerea socialistă.

Aplicînd inițiativa lui Nicolae Militaru, brigada de ștanțat condusă de tînărul Kunksar Ștefan, realizează zilnic o depășire a normei de peste 150 la sută.

El a realizat luna trecută o economie de 302 kg. talpă cantitate întrebuințată la confecționarea a 346 perechi pantofi bărbătești. Urmînd exemplul tinerilor din brigada condusă de Kunksar și brigada de croit piele condusă de tînărul Roman Constantin a realizat economii de 4737 decimetri pătrați piele, din care s-a confecționat 261 perechi fețe de pantofi bărbătești.

In aceeași lună, secția bunuri de larg consum a întreprinderii a realizat din deșeuri de materiale 260 perechi sandale bărbătești.

Tinerii fabricii de încălțăminte „Libertatea" din Arad sînt hotărîți ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie să ducă înainte lupta pentru a da tot mai multe produse finite din economii.

La propunerea a doi tineri

SIBIU. (De la corespondentul nostru). — Războaiele din secția țesătorie a fabricii de mătase „11 Iunie" din Sighișoara, funcționează cu ajutorul curelelor de transmisie. Electricianul utemist, Haidu Zoltan, și tînărul Oprea Vasile, șeful secției țesătorie, au observat de mai multe ori că la schimbarea țevilor sau la alte opriri ale războaielor, cînd muncitoarele trec cureaua de transmisie pe roata mobilă, motorul funcționează în gol, consumînd curent electric. Ei s-au gîndit la o schimbare a modului de pornire și oprire a războaielor. Astfel, cu ajutorul unui dispozitiv pe care l-au confecționat și adaptat la mașină, motorul nu mai funcționează în gol, ci se poate opri automat printr-o manetă, ne mai fiind nevoie de roata mobilă.

Tot atît de ușor, este pus în funcțiune și motorul care acționează războiul respectiv. Asemenea dispozitiv va fi adaptat și la alte mașini. Prin noul mod de pornire și oprire al războaielor, se face o însemnată economie de curent electric și se reduce efortul fizic al muncitorilor, mărindu-se totodată productivitatea muncii.

Urmînd exemplul comuniștilor

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Sub conducerea și îndrumarea organizației de partid muncitorii, inginerii și tehnicienii de la întreprinderea forestieră din Curtea de Argeș luptă cu avînt pentru îndeplinirea planului și reducerea prețului de cost.

Valorificarea materialelor ce altădată erau socotite ca de neîntrebuințat a stat permanent în centrul preocupărilor muncitorilor acestei întreprinderi.

Primul care a început valorificarea acestor resurse a fost comunistul Rădulescu Vasile care din tablă veche a confecționat 80 de fărașe. Urmînd exemplul lui, utemistul Popa Ion a confecționat din pînză veche de joagăr 100 cuțite și satîre.

Din fontă recuperată și topită din nou, utemiștii Ionescu Vasile, Drăgan Gheorghe și Avram E., au confecționat peste 300 perechi bucșe de căruță. Prin recuperarea acestor materiale și prin recondiționarea mai multor piese vechi s-au făcut economii de peste 45.000 lei. Paralel cu lupta pentru economisirea materialului feros muncitorii de la întreprinderea forestieră din Curtea de Argeș duc o acțiune susținută în vederea recuperării materialului lemnos.

Din materialul lemnos adus de apă și împotmolit pe văile apei, s-au recuperat 2.500 metri steri lemne de foc.

La recuperarea materialului lemnos s-au evidențiat în mod deosebit comunistul Damu Constantin, tovarășii Ilinca Ion, State David, Preda Ion și Leu Achim.

Însemnatele economii realizate au făcut ca prețul de cost al produselor să scadă cu 2,27 la sută, față de sarcina planificată.

Cu întreaga capacitate de lucru a mașinilor

Inițiativa metalurgiștilor de la uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia de a folosi întreaga capacitate de lucru a mașinilor a stîrnit un viu interes în rîndurile feroviarilor de la Atelierele de Zonă Craiova. Tîmplarul Mihalache Radu a reușit ca în prima jumătate a lunii octombrie să execute un volum de lucrări sporit cu 10 la sută și să economisească însemnate cantități de material. Lăcătușul Mihai Stanciu a executat cu aceleași materiale reparația la 8 vagoane în loc de 5.

Fierarul Dumitru Pera a executat și el lucrări de bună calitate reușind ca printr-o justă folosire a utilajului să reducă prețul de cost cu 1,2 la sută.

Exemple de acest fel pot fi enumerate multe.

Planul producției globale pe perioada 1 septembrie-15 octombrie a fost îndeplinit cu 114 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 2,1 la sută. Deosebit de important este și faptul că prețul de cost a fost redus cu 3,5 la sută, iar calitatea reparațiilor a fost îmbunătățită cu 2,2 la sută.

Intreg colectivul de muncă de la Atelierele de Zonă C.F.R.-Craiova este hotărît să lupte cu toate puterile pentru îndeplinirea planului la toți indicii.

Corespondent
L. SOLOMON

SA EXECUTĂM LA TIMP MUNCILE AGRICOLE DE TOAMNĂ

★ ★

Brigada Eroului Muncii Socialiste este în frunte

Intensificînd întrecerile socialiste, tractoriștii de la S.M.T. Sînicolaul-Mare, regiunea Arad, pînă la data de 16 octombrie a.c. au îndeplinit în întregime sarcina de plan în campania însămînțărilor de toamnă.

La obținerea acestor rezultate frumoase de către S.M.T. s-au evidențiat în mod deosebit următorii tractoriști: Bogdan Gheorghe, care a realizat planul în campania însămînțărilor de toamnă la data de 15 octombrie a.c. în proporție de 278,8 la sută, Moț Ioan cu 215 la sută și Libor Dana cu 182 la sută.

Rezultate asemănătoare în muncă au mai obținut o serie întreagă de tractoriști.

Brigada fruntașă pe stațiune este brigada a VI-a condusă de Voichiță Vasile, Erou al Muncii Socialiste, care a realizat planul pe brigadă în campania de toamnă în proporție de 152 la sută, urmată fiind de brigada a II-a condusă de șeful de brigadă Schmidt Francisc care a realizat planul în proporție de 134,8 la sută. Aceste brigăzi au efectuat lucrări de bună calitate și au economisit importante cantități de carburanți, materiale și piese de schimb.

Corespondent
DUMITRU OPREANU

50 de hectare, nu-i puțin!

OLTENIȚA (De la corespondentul nostru). — Pînă în seara zilei de 28 octombrie în comuna Budești se însămînțaseră 570 ha. din cele 620 ha. cît se cuveneau a fi semănate în toamnă.

Cele 50 hectare cît mai rămăseseră de însămînțat ar fi putut fi terminate chiar în ziua de 29 octombrie, ținînd seamă de faptul că în comuna Budești pot fi folosite 100 de atelaje zilnic. Dar acest lucru nu s-a putut petrece, deoarece muncind birocratic, sfatul popular comunal nu a luat măsuri din vreme de a asigura sămînța necesară pentru semănat.

Președintele sfatului popular, tov. Marin Bădoiu, nu arată prea multă grijă față de această situație și este foarte încîntat că în comună mai sînt doar 50 hectare de însămînțat. Față de nepăsarea sfatului popular care nu dă viață sarcinii de a duce bătălia însămînțărilor cît mai repede la izbîndă, trebuiesc luate măsuri grabnice pentru ca nici o zi să nu se mai întîrzie cu însămînțările, timpul fiind încă favorabil.

Timpul nu așteaptă

TIMIȘOARA (De la corespondentul nostru). — La gospodăria colectivă „Libertatea" din comuna Giroc, raionul Timișoara însămînțările de toamnă au rămas în urmă.

Această rămînere în urmă se datorește mai ales faptului că unii colectiviști nu vin regulat la muncă. Printre aceștia sînt și tinerele Radu Elena, Martini Neli și altele. În timp ce aceste tinere își irosesc timpul prețios fără rost, tovarășele lor de muncă Roz Elena și Bogdan Maria, colectiviste fruntașe, muncesc neobosite pe cîmp pentru a termina la timp însămînțările.

Față de aceste atitudini de lipsă de dragoste de muncă nu s-au luat măsuri de către utemiștii de aici. De altfel, în gospodăria colectivă „Libertatea" nu-i constituită organizația de bază U.T.M., pentru că activiștii comitetului raional U.T.M. Timișoara (prim-secretar Lobodici Iosif) nu s-au preocupat de loc de munca acestor tineri. Astfel se și explică faptul că o serie de tineri ca Radu Elena, Martini Neli nu vin regulat la muncă, contribuind astfel la rămînerea în urmă a însămînțărilor.

Însămînțările au rămas în urmă nu numai la gospodăria colectivă „Libertatea" ci și în sectorul individual al comunei Giroc. Dacă mai mulți țărani muncitori din comună au terminat însămînțările de pe acum, cei 30 de chiaburi din comună printre care Babescu Pavel și Voicu Leonida sabotează campania de însămînțări. Aceștia întîrzie cu rea voință însămînțările, ridicînd diferite pretexte, ca de pildă, faptul că nu ar avea, chipurile, sămînță.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal (președinte tov. Bătrînu Petre) trebuie să ia măsuri severe pentru a obliga pe chiaburi să-și însămînțeze la timp pămînturile.

Piese sovietice pe scenele teatrelor din țara noastră







Teatrele din întreaga țară prezintă în aceste zile cu prilejul Săptămînii teatrului sovietic lucrări dintre cele mai valoroase ale dramaturgiei clasice ruse și sovietice.

Prima fotografie înfățișează un moment dramatic din piesa „Sfîrșitul escadrei" de Alexandr Corneiciuc, în reușita punere în scenă a colectivului Teatrului Muncitoresc C.F.R.-Giulești.

Iată mai departe, în cea de a doua fotografie, un aspect din piesa „Fete frumoase" a dramaturgului A. Simukov în interpretarea teatrului de stat „Valea Jiului" din Petroșani.

Ultima fotografie ne prezintă un grup de tineri artiști ai Teatrului de Stat din Baia Mare (secția maghiară) interpretînd o scenă din piesa „Tinerețea părinților" de Boris Gorbatov.

* Agitatorul şi-a făcut datoria * Studenţii în ajutorul ţăranilor muncitori

* Cei din uzină pot munci liniştiţi * 17 luni din Vietnam la Leningrad

Călătoria elefanţilor





La Leningrad au fost aduşi din Vietnam doi elefanţi uriaşi, trimişi în dar de oamenii muncii din Vietnam copiilor sovietici.

Călătoria elefanţilor, însoţiţi de cinci tineri vietnamezi, a durat 17 luni. Ea a început în luna mai anul trecut într-una din regiunile îndepărtate ale Vietnamului Central. Această călătorie a fost grea şi primejdioasă. Călare pe elefanţi, străbătînd munţi şi păduri, fiind nevoiţi adesea să se ascundă de focul luptelor, cei cinci tineri se îndreptau spre calea ferată. Pe tot parcursul, locuitorii oraşelor şi satelor din Vietnam au acordat un mare ajutor însoţitorilor elefanţilor. Ei au asigurat însoţitorilor şi animalelor hrană, au construit poduri peste rîuri de munte.

În parcul zoologic din Leningrad, elefanţii „Siun" şi „Kun" se simt minunat. Copiii din Leningrad au primit cu bucurie darul prietenilor vietnamezi.

FURTUNĂ IN ATLANTIC

Cîteva file obişnuite din jurnalul de bord al vasului romînesc de transport „Friedrich Engels". Golful Biskaia din Oceanul Atlantic. Nava ce are la pupă pavilionul patriei noastre, înaintează zvelt pe itinerariul ei. Ofiţerul de cart, un om înalt, îmbrăcat în haine de piele însemna starea meteorologică în jurnalul de bord :

„Vînt, forţa 7. Bate în rafale dinspre nord-est. Vizibilitatea redusă la maximum. Cerul acoperit. Ora 24. Ne aflăm la nord de golful Biskaia. Se prevede o furtună crîncenă".

Vîntul vuia sinistru, aducînd cu el mii de picături de apă, trecute parcă printr-o sită deasă. Cerul scăpăra din amnare. Tuna fără întrerupere. Ofiţerul de cart îşi puse pelerina de cauciuc şi ieşi pe puntea de comandă. Privea în toate părţile. Din cînd în cînd intra la comandant căruia îi comunica situaţia observată. Ieşea din nou pe punte scrutînd întinderea nesfîrşită asemenea unui vînător...

Se scurseră aproape două ceasuri de cînd intrase în serviciul de cart tov. Velicicu Victor, ofiţerul I de pe navă. Întunericul îl împiedica să vadă în faţă.

Mai întotdeauna cînd e furtună, vînt sau ploaie, de cart, face ofiţerul Velicicu. Parcă e un făcut nu altceva. Pe semne că e prietenul şefului de echipaj. Dar ce credeţi, că se teme el de furtună? Da de unde. E obişnuit să o înfrunte. O ia pieptiş, bărbăteşte, aşa cum zic marinarii.

Cînd e comunistul Velicicu în cart, comandantul şi tot echipajul are încredere. Nu-i scapă nimic din faţa ochilor. Echipajul îl numeşte „veghea navei".

De mai bine de 20 de ani trăieşte Velicicu pe vapor. A cutreierat în lung şi-n lat aproape toate mările şi oceanele. Vîntul şi furtuna năprasnică nu-i sînt acum străine. Aşa-i marea şi oceanul. Acum lucie ca suprafaţa oglinzii, acum mînioasă şi furtunoasă de nu te rabdă pe suprafaţa ei.

Victor, ofiţerul de astăzi, avea pe vremea aceea doar 15 ani. Visul lui era să devină marinar. Şi-a intrat ucenic pe puntea unui vas de transport. În serile frumoase de vară, stînd pe punte şi privind marea şi cerul, el se gîndeşte mai totdeauna la anii aceia din copilărie, la viaţa lui jalnică şi plină de chin. Pentru orice greşeală fie cît de mică, şeful de echipaj îi trăgea cîte una pe spate. Îl bătea cu funia împletită în 4, sau cu parîma cum îi zic marinarii. Şi Victoraş, copilul vaporului, aşa cum îl numeau marinarii mai bătrîni răbda şi înghiţea totul. „Aşa se învaţă meseria de marinar piciule", îi zicea şeful de echipaj, un om înalt cît un urs şi rău la inimă. 12 ani de-a rîndul îşi făcuse ucenicia Velicicu pe nava de comerţ. Freca puntea din zori şi pînă-n noapte. De meserie nici pomeneală. În toate locurile unde era mai greu, la manevre, la piturat, şeful de echipaj îl trimetea pe Victoraş.

Abia atunci în 1944, cînd se iviră zorile unei lumi noi, cîştigate cu atîtea jertfe, simţi Velicicu adevărata viaţă de om. Fu primul din mijlocul echipajului care s-a înscris în Partidul Comunist, acolo unde luptau cei mai buni dintre cei mai buni. Şi iată-l în curînd timonierul calificat al navei, marinarul care conduce cu mîna lui nava uriaşă ce reprezintă o părticică din patria dragă.

...Stînd rezemat de balustradă, gîndurile îl părăsiră deodată. O ploaie măruntă şi deasă se porni să bată necontenit. Furtuna se înteţea văzînd cu ochii, răscolind din adîncuri imensa întindere de apă a oceanului. Valuri înalte cît casa, asemenea unor cai albi năzdrăvani, săltau pînă sus pe puntea de oţel sfărîmîndu-se în mii de stropi. La intervale de cîteva minute corpul vasului nu se mai vedea. Oamenii erau cu toţii la posturi. Se luptau cu forţa naturii. Pe la miezul nopţii motorul îşi opri bătaia. Cineva de la maşini anunţă prin telefon : „Avarie la motor". Primul care auzi vestea a fost ofiţerul de cart. Velicicu Victor coborî de îndată la maşini, acolo jos în pîntecele navei. Întîlnindu-l pe şeful mecanic mînjit de ulei pe faţă îl întrebă.

— Ce s-a întîmplat tov. Moraru?

— S-a crăpat biela principală, tov. Velicicu.

Ofiţerul de cart îl privi drept în ochi pe tovarăşul său şi-i zise :

— Dacă-i nevoie de vreun ajutor îi aduc pe toţi la maşini, tov. Moraru. Punem şi noi umărul, alături de voi mecanicii. Trebuie să-nvingem.

Cuvintele preşedintelui comitetului de bord îl îmbărbătară pe şeful mecanic. Şi ei simţeau la fel. Voiau cu tot dinadinsul să salveze nava.

Timp de 12 ore şi mai bine au muncit mecanicii şi puntiştii fără întrerupere la montarea bielei avariate. Velicicu şi Moraru, comunişti încercaţi, erau în frunte. Exemplul lor era urmat de fiecare.

Pe faţa-i luminată de scînteia izbînzii curgeau deacum broboane de sudoare amestecate cu ulei.

După o muncă încordată, mecanicii ajutaţi de puntişti au învins. „Friedrich Engels", nava romînească de comerţ, arborînd mîndră prin furtuni tricolorul patriei şi-a continuat itinerariul.

În adunarea generală de partid ce avusese loc pe timpul drumului spre patrie, secretarul organizaţiei de bază a mulţumit comuniştilor pentru contribuţia dată la repararea motorului.

Printre cei care au fost citaţi ca exemple demne era şi tov. Velicicu Victor, un bun agitator de pe navă, aşa cum i-a spus secretarul.

În ziua aceea a apărut o nouă ediţie a gazetei de perete. La mijloc era scris : „Comuniştii au biruit furtuna". În articole se vorbea despre exemplele comuniştilor celor de la maşini şi de punte care sînt mîndria echipajului.

Zile şi nopţi de-a rîndul a brăzdat nava romînească cîmpul nesfîrşit al apelor. Din Atlantic şi pînă în Mediterana, prin Bosfor şi pînă în Marea Neagră pavilionul patriei flutura mîndru în bătaia vîntului.

Din depărtare se zărea o mare de lumini. Farul roşu şi cel albastru închidea şi deschidea ochii.

—E patria, e ţărmul patriei — vesti ofiţerul Velicicu pe tovarăşii săi. La miez de noapte ieşiră pe punte toţi marinarii. Erau fericiţi din cale afară de revederea cu patria lor dragă, din care au lipsit atîtea luni de zile. Nava fu legată strasnic de cheiul de granit. După ce-şi aranjă ţinuta comunistul Velicicu coborî schela. Tovarăşul Iordache de la Căpitănia portului venind tiptil din spate, îi puse mîinile la ochi. Îi strînse mîna cu putere marinarului şi-i dori bun sosit. Apoi îi zise:

— Vreau să-ţi dau o veste mare tov. Velicicu. Da. O veste îmbucurătoare.

Ofiţerul de cursă lungă îşi privea tovarăşul în ochi.

— Ai fost decorat cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei. Te felicit!

Emoţionat şi plin de căldură în suflet, marinarul de cursă lungă se îndreptă spre casă la familia lui dragă...

VIOREL LUPU

Cu oile, la păscut



Printre cei mai buni muncitori de la gospodăria de stat din Cuci, raionul Luduş, regiunea Oradea, sînt şi ciobanii utemişti Ioan Marian şi Alexe Iclănzan, ca şi responsabilul de turmă de la sectorul de oi al secţiei a VI-a, Alex. Venţel. El au realizat pînă acum 24.200 litri lapte, faţă de 19.200 cît este planul anual, au obţinut 89 miei peste plan şi au depăşit cu 2 la sută planul producţiei de lînă.

(Foto D. F. DUMITRU)

PRIN RÎUL DE FOC

La gura uriaşului rezervor de benzină din curtea uzinei, se produse un defect. Pînă să prindă de veste cei dimprejur benzina se scurgea ca un pîrîiaş spre canalul din vecinătate, aşezîndu-se deasupra apei. Şi numai peste cîteva minute, din ţeava de eşapament a motorului Diesel aşezat la marginea canalului, ieşi o scînteie. Apoi deodată o limbă de foc ţîşni scurt şerpuind asemenea unui fulger.

Răsună o voce plină de spaimă : „foc". Şi alarma aceasta purtată din om în om, făcu ocolul uzinei. Cînd au sosit pompierii şi cît de degrabă, e greu de spus.

Comandantul, cîntări dintr-o privire situaţia. Nu mai trebuia pierdută nici o clipă. Fiecare frîntură de secundă era preţioasă. De felul cum vor acţiona pompierii, atîrna viaţa uzinei, a oraşului.

Ofiţerul îşi privi subordonaţii. Sub căştile metalice, feţele acestora păreau împietrite. Să mai întrebe cine vrea să intre în mijlocul flăcărilor? Oare nu cere prea mult? Viaţa tovarăşilor nu trebuie primejduită. Şi totuşi era nevoie ca cineva să atace focul chiar din mijlocul lui.

— Îmi permiteţi, tovarăşe comandant?

Ofiţerul nu păru cituşi de puţin surprins de întrebare. Ba chiar se aşteptase la ea. Cine altul se putea oferi mai întîi, decît caporalul Preotu Gheorghe?

Cu ţeava generatoare în mînă, caporalul Preotu se apropie de apa canalului.

Dincolo de canal, după clădirea uzinei, era oraşul. Acolo, oamenii muncesc, copiii sînt la şcoală ori se joacă liniştiţi pe aleile parcului. Iar aici, aproape, e uzina. Îi aude zgomotul, îi aude motoarele cum îi bat, ca o inimă omenească. Toate acestea se perindară iute, nespus de iute prin mintea caporalului Preotu. Urma de teamă care îi încolţise în suflet i se topi.

— Curaj Gheorghiţă... Curaj...

De pe mal, răsunau într-una încurajările tovarăşilor care acţionau şi ei. Mai înaintă un pas, apoi încă unul şi văzu cum flăcările vin într-una spre el. Un asemenea spectacol nu-i mai fusese dat să vadă niciodată. Să stea în apă pînă la brîu şi să vadă tîrîndu-se spre el limbile ameninţătoare ale flăcărilor. Un rîu care arde. Aşa era în momentele acelea canalul.

Flăcările erau acum tot mai aproape. Sosise momentul să intre în acţiune. Cu mîinile ridicate deasupra capului, abia ţinînd ţeava generatoare, caporalul Preotu dădu libertate jetului de spumă.

— Mai spre stînga, tovarăşe Preotu... se auzi vocea comandantului. Mai multă spumă.

Flăcările ajunseră deacum chiar lîngă pompier. Caporalul Preotu abia mai ţinea ţeava generatoare. Începuseră să-l usture şi mîinile. Abia avu timp să le privească. Erau roşii. Căldura se făcuse de nesuportat.

Ostaşul îşi simţi capul greu ca de plumb. Ca să poată trage mai mult aer în piept, deschise şi gura. Se simţea acum, ca în clipele cînd se urcase pentru prima oară în vîrful scării „Magirus", la orele de instrucţie pompieristică. Ca şi atunci, i se învîrteau acum toate prin faţa ochilor. Printre flăcările jucăuşe zărea în depărtare, clădirea uzinei. Acolo, curg în clipele acestea rîurile de foc ale metalului topit, oamenii dau poate o nouă şarjă. Iar mai spre dreapta, e rezervorul de benzină. Au mai rămas puţini metri pînă la el. Flăcările pot să ajungă chiar mai curînd decît s-ar crede. Şi atunci... atunci. Caporalul Preotu îşi încleştă dinţii, vroind să alunge gîndurile acestea. Picioarele abia îl mai ţin. Parcă e beat. E beţia gazelor, care i s-au strecurat hoţeşte în plămîni, cu fiecare respiraţie. Simte că puterile îl lasă. Şi faţa, faţa îl ustură îngrozitor, de parcă i-ar fi străpunsă de mii de ace. Strînge mai tare ţeava generatorului, atacînd focul cu furie. Sforţările acestea, îl turburară şi mai mult. Avea un gol în stomac. Şi clipă de clipă, spuma acoperea tot mai mult rîul de foc. Primejdia îngrozitoarei explozii a benzinei începea să se depărteze. Urechile caporalului prinseră să vîjîie, ochii acestuia se împăienjeniseră şi deodată, ca un plop retezat de secure, se prăbuşi în apa canalului...

. . . .

În jurul patului alb, cei cîţiva tovarăşi nu-şi mai găsesc locul.

Caporalul Preotu se uită cînd la unul cînd la altul.

Dădu să se înalţe în coate, însă mîna comandantului i se aşeză pe umăr.

— Stai liniştit tovarăşe sergent. Apoi, ofiţerul scoase din buzunar un plic şi întinzîndu-l bolnavului îi spuse :

— Aici e ordinul de avansare. În numele tuturor tovarăşilor eu te felicit din toată inima...

ION MARGINEANU

—O—

Directorul întreprinderii...



...sau întreprinderea directorului

Ansamblul „Ţapina" urcă la munte

Dornici să vizioneze filme şi să participe la reprezentaţiile cultural-artistice din sala de teatru din Nehoiu, muncitorii de la sectoarele Gura-Milei, Harţagu, Bîsculiţa-Mică, Paltinu şi altele din munţii Buzăului veneau de la zeci de kilometri. E drept că ansamblul artistic de cîntece şi dansuri „Ţapina", format din tinerii şi tinerele de la I.F.E.T. şi I.F.I.L. Nehoiu este iubit şi apreciat de toţi muncitorii forestieri, dar ca să pătrundă pînă la cea mai îndepărtată gură de exploatare era încă greu.

Mult timp comunistul Pascu Nicolae, conducătorul ansamblului, s-a gîndit cum să se deplaseze cu întreg ansamblul pînă la cel mai îndepărtat sector, cum să ajungă la 100 kilometri în inima munţilor, cu scenă de teatru, jocuri de lumini, decoruri, ecran, aparat cinematografic şi cîte şi mai cîte.

Pînă la sfîrşit el tot a găsit o soluţie. Pe 4 osii de linie îngustă a fost construit un vagon-clasă. Cei doi pereţi laterali, acoperişul şi podeaua de jos, acţionate de două macarale mici, cu cablu, formează scena cu o suprafaţă de 64 metri pătraţi.

Vagonul este dotat cu decoruri, cortină, ecran, rame cu pînze ce reprezintă pereţii scenei, 8 grinzi de lemn şi 8 picioare reglabile pentru susţinerea scenei, proiectoare de lumină, un mic grup electric şi aparat de filmat.

Pentru construirea acestui vagon-teatru din resurse locale, mulţi muncitori şi-au dat osteneala.

...În jurul unui afiş se strînsese un grup compact de muncitori. Cu toţii citeau anunţul sosirii ansamblului artistic „Ţapina" în sectorul de exploatare din Gura-Milei. Mulţi dintre ei îşi puneau întrebarea : cum se vor deplasa pînă acolo artiştii amatori şi pe ce vor juca, cînd scenă nu-i, iar curentul electric de asemenea lipseşte. Numai atunci, cînd au văzut vagonul neobişnuit s-au lămurit.

Primii membri din ansamblul artistic sosiţi la Gura Milei au şi început a se pregăti pentru inaugurarea teatrului. În cîteva minute scena a fost construită. Ansamblul „Ţapina" şi-a desfăşurat programul artistic în pădure aproape două ore.

În programul pe care şi l-a întocmit ansamblul s-a hotărît ca în fiecare sîmbătă şi duminecă seara, colectivul artistic „Ţapina" să dea programe în sectoarele îndepărtate din munte.

PUIU NICOLAE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploeşti

—O—

Cîrtiţa de oţel

Nu de mult, de jur împrejurul uzinelor metalurgice „Progresul", din Brăila au început lucrări de canalizare. Numeroşi muncitori săpători, cu puteri sporite, zoresc terminarea grabnică a şanţurilor pentru canalizare.

Într-una din zile un adevărat uriaş a venit să le dea ajutor. Este maşina sovietică de săpat „M.T.I.T.M.". Muncitorii toţi, o privesc cu curiozitate. Are o construcţie simplă, dar foarte puternică. Asemănătoare cu un caterpilar „Stalineţ", maşina are la spate un dispozitiv rulant pe care se află prinse cupele înzestrate cu ghiare.

Iată, a început să lucreze. Ca o cîrtiţă de oţel, scormoneşte cu ghiarele pămîntul. Cupele încarcă bulgării şi-i duc sus, într-un elevator. Apoi pe o bandă rulantă îl taluzează pe marginea şanţului.

Astfel, „Uriaşul" sapă zilnic cîte 400 metri cubi, pe o adîncime de 2,60 metri. Pe unde trece, afînează pămîntul, permiţînd astfel săparea lui la o adîncime de 12 m. cît necesită şanţul de canalizare.

În felul acesta, muncitorii săpători tineri, ca Tudose Andrei, Potop Sebastian şi alţii obţin zilnic depăşiri de normă de peste 200 la sută. Tînărul mecanic Lipeţ Ion s-a obişnuit repede cu manipularea acestei maşini şi se străduieşte ca zilnic să obţină rezultate tot mai frumoase.

Maşina sovietică de săpat „M.T.I.T.M.", este folosită pentru prima dată în ţara noastră. Ea înlocuieşte munca a peste 40 de oameni, economiseşte lunar 10.400 ore de muncă, făcînd de asemenea o economie zilnică de 2.000 lei.

Corespondent
VALERIU STOIU

CHEMAREA LANURILOR

În mijlocul unui parc umbros, pe una din străzile mărginaşe ale Clujului, în cîteva clădiri spaţioase şi luminoase, munceşte colectivul de profesori şi studenţi ai Institutului agronomic. În sălile de curs şi în laboratoare învaţă sute de viitori ingineri agronomi, cercetători pasionaţi, profesori de specialitate. Ce probleme ascunde munca lor migăloasă? Cum se pregătesc ei? Cine-i cunoaşte?

În miezul vieţii

Viitorul inginer agronom Alexandru Algasovschi, deocamdată student în anul III, a simţit de mic chemarea lanurilor unduitoare de grîne, aşa cum alţii simt chemarea valurilor bătăioase ale mării sau a întinderilor necuprinse ale azurului.

Alexandru nu face parte dintre oamenii cărora le place să stea culcaţi la umbră, cu faţa în sus. Lui îi place să audă păcănitul regulat, de inimă sănătoasă, al tractorului, să admire înaintarea măreaţă a combinei în lan, să schimbe toată firea, robind-o omului. Şi cum orice faptă mare are un început modest, Alexandru s-a înscris într-un cerc ştiinţific şi s-a apucat cu seriozitate de studiul secerătorilor-legători, plăcîndu-i să le vadă înaintînd în zarea largă a cîmpiei şi neputînd suferi patriarhala şi obositoarea îndeletnicire a seceratului cu mîna. După un timp, prin toamna lui 1953, Alexandru a observat că secerătorile-legători produse de uzinele „Semănătoarea" şi „21 Decembrie" se stricau foarte repede. Colectiviştii-i luau în răspăr cîteodată pe semetişti şi recoltau cu mîna, iar aceştia, necăjiţi de mama focului, ţineau maşinile pe butuci, meşterind zile întregi la ele, fără să găsească întotdeauna stricăciunea.

Alexandru a colindat prin S.M.T.-urile de la Cîmpia Turzii, Aiud, Bonţida, şi şi-a dat seama că defectul era la aparatul de legat, ale cărui piese nu erau sincronizate. Considerînd ca punct de plecare circuitul de legat de 360 grade, el a înscris fiecare piesă în grade, observînd care nu se sincronizează. Apoi a căutat cîteva maşini bune, care nu se stricau, şi studiindu-le aparatul de legat, a alcătuit o ciclogramă-standard. Catedra a examinat rezultatele obţinute de el şi le-a înaintat ministerului, care a găsit metoda bună. Pe baza propunerii lui a fost construit un disc model pentru verificarea şi reglarea maşinii, care se montează pe axul aparatului de legat, pentru a se verifica dacă gradele fiecărei piese corespund ciclogramei-standard. Acum, inovaţia lui se aplică în multe S.M.T.-uri din regiune şi din ţară. Lucrarea pe care a prezentat-o despre această problemă la sesiunea cercurilor ştiinţifice studenţeşti pe oraş a fost premiată şi acum vrea să redacteze pe baza ei o broşură cu instrucţiuni practice.

Cu aceeaşi curiozitate pătimaşă, şi-a găsit apoi altceva de lucru. Astă primăvară cînd secretarul comitetului U.T.M. i-a trasat sarcină să plece prin sate să ţină conferinţe pentru extinderea metodelor înaintate, a ajuns, într-o bună zi, şi la colectiva din Căţcău (raionul Dej), înarmat cu o conferinţă despre folosirea cuburilor nutritive la răsadurile de legume, şi cu multă energie şi optimism. În gospodărie, Alexandru a ascultat ce i-au spus oamenii. El a văzut că unora ce seamănă cu mîna sau cu o maşină pe un singur rînd, obosindu-se la deal şi la vale ca să le răsară o grădină pestriţă, cu distanţe neegale între rînduri, nu se cade să le ţii doar o conferinţă ci trebuie să-i ajuţi mai mult îndeaproape. De aceea le-a propus o înţelegere : „Haideţi, oameni buni, să facem aşa : eu vă construiesc o maşină de semănat aşa cum aveţi nevoie, şi voi plantaţi în cuburi nutritive. Vreţi?" „Să te vedem" — i-au răspuns colectiviştii.

Alexandru s-a întors la institut — cum s-ar spune — cu mintea în flăcări. S-a gîndit, s-a sfătuit, a întrebat pe unul, pe altul, a umblat prin cărţi — dar la următoarea deplasare a prezentat preşedintelui colectivei şi maistrului fierar modelul unei maşini de semănat cu 5 rînduri, pentru suprafeţe mici, reglabilă şi pentru semănatul pe 2 şi 3 rînduri. În atelierele gospodăriei, fierarul şi Alexandru au reuşit să construiască maşina. La încercare, colectiviştii au fost mulţumiţi. Apoi, l-au ascultat şi ei şi şi-au luat angajamentul să facă 1000 de cuburi. Rezultatul? Au făcut aproape de două ori mai multe culturi.

Alexandru mai are doi ani de şcoală şi chemarea lanurilor se va împlini. De pe acum se poate spune că un om cu perspective largi, îndrăzneală şi atitudine creatoare aşa cum este el, nu le poate fi decît un stăpîn de nădejde, sub privegherea căruia vor rodi holdele şi vor pulsa puternic, în ritmul muncii, inimile sănătoase ale motoarelor.

Mintea şi inima în slujba muncii

Întocmai ca pe o hartă, zeci şi sute de fire nevăzute leagă institutul de fiecare colţ al regiunii. Poşta transportă scrisori, pachetele cu seminţe, trenurile şi maşinile duc de la institut spre sate profesori, asistenţi şi studenţi, iar de la sate spre institut, ţărani, preşedinţi de colective, directori de G.A.S şi S.M.T. Iarna trecută, 11 tovarăşi conferenţiari, asistenţi şi preparatori au ţinut săptămînal cursuri agrozootehnice la Petrinzel, Bonţida, Răscruci, Apahida, Cuci, însoţindu-şi lecţiile cu demonstraţii. Studenţii cei mai buni din anul IV (de anul trecut), care au făcut practică în colectivele din regiune, au pus umărul şi au muncit din răsputeri, iar rezultatele muncii lor s-au cunoscut. Despre Andrei Filimon, care a stat două nopţi întregi să pregătească şi să aleagă cartofi pentru sămînţă, ca dimineaţa colectiviştii să-i găsească gata şi să se poată apuca de lucru, au auzit pînă şi „bobocii" din anul I, şi mulţi se străduiesc acum să i se asemene.

Asemenea oameni care-şi pun cu dragoste întreaga lor pricepere şi putere de muncă în slujba ridicării agriculturii sînt mulţi în institut. Iată ce povesteşte Teofil Răibuleţ, student în anul IV :

„Eram în 1953, în practică la Gherla. Lucram cum ne pricepeam, dar eram numai în anul II şi lumea nu prea ne lua în seamă — „Băieţi — le-am zis eu într-o zi colegilor mei — hai să ne încercăm şi noi puterile". În prima duminică, patru dintre noi am plecat în sate cu conferinţe de la S.R.S.C., să le explicăm oamenilor metodele agrotehnice. Eu am nimerit la Băiţa. La căminul cultural n-am găsit oamenii adunaţi dar pe uliţă îi întîlneam grupuri, grupuri. I-am poftit la conferinţă — dar nu mi-a mers. „Pe noi vrei să ne înveţi agricultură, care plugărim de-atîţia ani? Tocmai dumneata te-ai găsit să ne spui ceva nou?" Mi-am dat seama că aşa nu pot să realizez nimic şi i-am luat altfel. „N-am venit să vă ţin lecţii — am întors eu roata — ci doar să mai stăm de vorbă, ca să mai învăţăm şi noi cîte ceva, că dumneavoastră aveţi mai multă experienţă — mai tîrziu o să vă putem ajuta şi noi". Am discutat cu ei multe şi de toate, am rîs, am glumit. Din vorbă în vorbă, au ajuns să-mi pună întrebări. Atunci i-am poftit la căminul cultural, ne-am aşezat pe scaune şi pînă la urmă le-am ţinut şi conferinţa. După aceea au fost mulţumiţi de mine şi m-au poftit să mai vin".

Oamenii aceştia nu sînt însă numai viitori agronomi sau savanţi, oameni care învaţă şi cercetează, care ţin conferinţe şi dau sfaturi. În institut ei cresc ca gospodari grijulii ai pămînturilor patriei, ca oameni cu răspundere şi cu o înaltă conştiinţă comunistă.

Astă iarnă, gerul prinsese neîngropate viile gospodăriei de stat de la Lechinţa şi toată bogăţia aceasta ameninţa să fie prăduită. Gospodăria a telefonat institutului, cerînd sfat şi ajutor. Îndată, a început forfota. Studenţii anului I au cerut ca cele 2 colocvii pe care le mai aveau să fie amînate cu cîteva zile şi să fie lăsaţi să plece la gospodărie; li s-au alăturat apoi şi o parte din studenţii anului IV. Cei peste 200 de studenţi care au sosit la Lechinţa nu ca savanţi ci ca muncitori patrioţi au îngropat în cîteva zile toată via, şi în vara aceasta gospodăria a putut să dea iarăşi rod bogat.

Anul acesta studenţii au fost bucuroşi să plece iar să ajute ţărănimii la culesul recoltei de toamnă şi au plecat în gospodăriile colective din regiune.

Cercetătorii

Poate că s-ar cuveni să se scrie sub un asemenea titlu, despre nişte oameni gravi şi veşnic încruntaţi, cu ochelari pe nas, cufundaţi în tomuri grele, care nu văd soarele strălucind şi nu aud ciripitul păsărelelor şi care, în loc de rîs, ştiu doar să zîmbească propriilor experienţe. Dar iată un cercetător în carne şi oase, pe nume Mihai Tudose, de profesiune student în anul IV, mărunţel de statură, cu ochii mari şi plini de neastîmpăr, cu fruntea largă şi care ştie să rîdă cu toată puterea tinereţii sale. În institut nimeni nu-l cunoaşte singur ; unde e Mihai Tudose acolo e şi prietenul lui nedespărţit, Peter Alexandru.

Spiritul lor de cercetători se agaţă de toate problemele şi găseşte peste tot ceva de rezolvat. Lucrînd în cîmpul de experienţe la polenizarea artificială, cu ajutorul cornetului Mussico, au observat că polenul nu se scutură precis pe pîlnie şi că, mai ales dacă e vînt, o bună parte se pierde. În afară de aceasta, cornetul fiind de carton şi sitele de tifon, acestea nu se pot curăţa şi deci nu se poate realiza purificarea biologică. Nici aplicarea polenului adunat nu se poate face cu uşurinţă şi fără pierderi. Atunci, ei au propus confecţionarea unui prototip nou, au făcut referate, scheme, desene, au obţinut aprobarea catedrei şi l-au trimis la minister. Cu întîrziere — totuşi — răspunsul a venit : să fie confecţionat aparatul, fiind considerat util. În august, noul cornet, confecţionat din tablă, de forma unui trunchi de con excentric, prevăzut cu o sită fină metalică şi cu eprubete demontabile de celuloid, a fost gata. Acum, inflorescenţa se poate introduce în cornet şi deci nu se mai pierde polenul, se poate constata — prin eprubeta transparentă — dacă polenul e pur, iar aplicarea lui se face mult mai repede, eprubeta odată plină putînd fi demontată. Aceasta nu e însă singura lor realizare şi nici ei nu sînt singurii cercetători din institut.

Sub îndrumarea unor profesori şi asistenţi devotaţi şi capabili, cresc aci ingineri agronomi care la locul lor de muncă vor şti să fie nu numai organizatori şi conducători pricepuţi, dar şi cercetători neobosiţi, care se vor apleca cu atenţie asupra fiecărei probleme pe care o ridică viaţa şi vor lupta pînă la capăt pentru rezolvarea ei.

ILEANA RACOVIŢA

O şedinţă de birou formală

De curînd, biroul Comitetului raional U.T.M.-Mizil a analizat într-o şedinţă munca politico-educativă pe care a dus-o în rîndul tinerelor fete.

Şedinţa trebuia să analizeze, în lumina Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. şi a lucrărilor Conferinţei pe ţară a U.T.M. principalele lipsuri care s-au manifestat pînă acum în activitatea comitetului raional pentru antrenarea fetelor în viaţa utemistă.

Această şedinţă s-a desfăşurat însă la un nivel cu totul necorespunzător.

Munca desfăşurată de birou şi Comitetul raional U.T.M.-Mizil în rîndul tinerelor fete, n-a fost discutată în mod temeinic de membrii biroului. Şedinţa n-a discutat probleme importante, ca atragerea fetelor în U.T.M., ridicarea în munci de răspundere, antrenarea lor la muncile obşteşti, alfabetizarea şi ridicarea nivelului lor cultural etc. A lipsit de asemenea analiza în spirit critic şi autocritic a muncii depuse de comitetul raional în îndrumarea organizaţiilor U.T.M., în ceea ce priveşte educarea comunistă a tinerelor fete din raion.

Toate aceste lipsuri nu au existat întîmplător. Biroul Comitetului raional U.T.M.-Mizil, în frunte cu tovarăşul prim secretar Grozea Vasile, n-a manifestat o preocupare atentă faţă de munca politico-educativă în rîndul tinerelor fete, faţă de îmbunătăţirea acestei munci. Biroul comitetului raional s-a mulţumit să traseze o sarcină în urmă cu cîteva săptămîni tovarăşei Vasilescu Elena, care răspunde din partea biroului de munca în rîndul tinerelor fete, să întocmească un referat pe care să-l prezinte într-o şedinţă de birou. Cum a fost pregătit acest referat, care-i conţinutul lui, i-a interesat mai puţin pe membrii biroului comitetului raional.

Referatul prezentat în această şedinţă de birou, a acordat — ce-i drept — un oarecare spaţiu problemei muncii politice în rîndul tinerelor fete. Totuşi, din el nu s-au putut trage învăţăminte pentru viitor. Astfel, mai mult de jumătate din referat abunda în date statistice culese de prin alte referate, sau adunate de activiştii comitetului raional. Vorbind de pildă, despre cauzele lipsurilor biroului comitetului raional, referatul arăta că „biroul n-a ţinut o evidenţă clară a situaţiei din fiecare organizaţie de bază", ca şi cum această problemă ar fi fost chipurile hotărîtoare în îmbunătăţirea muncii politico-educative în rîndul tinerelor fete. Şi asemenea aprecieri generale se mai pot cita încă. Autorul referatului nu s-a ostenit de fel nici măcar cu analiza cifrelor şi datelor pe care le-a citat. Faptul că anul acesta în întreg raionul au fost primite în U.T.M. mai puţine fete, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, nu a pus pe gînduri biroul comitetului raional şi nu l-a făcut să analizeze în mod principial, în spirit critic şi autocritic, cauzele pentru care atîtea fete bune din comunele Glodeanu-Sărat, Butuci, Vintileanca, Vadul Săpat, Fulga de Jos şi Fulga de Sus, sînt ţinute departe de organizaţie. Era necesar ca biroul comitetului raional să fi arătat că această situaţie se datoreşte tocmai subaprecierii de care a dat dovadă în munca politico-educativă în rîndul tinerelor fete.

Ce a făcut biroul comitetului raional pentru a ajuta organizaţiile U.T.M. să muncească mai bine în această privinţă? A luat el poziţie faţă de atitudinea burgheză, de neîncredere în capacitatea şi forţa de muncă a fetelor, care mai dăinuie în rîndul unor utemişti şi chiar activişti? Cum a luptat împotriva formalismului, a plictiselii şi birocratismului din unele organizaţii de bază, care — în loc să le atragă, — le îndepărtează pe fete de activitatea U.T.M.? S-a discutat vreodată cu secretarul comitetului U.T.M. de la S.M.T.-Mihăileşti de exemplu, pentru a vedea de ce în staţiune nu munceşte nici o fată sau cu secretarii celor 24 de organizaţii U.T.M. unde nu a fost aleasă nici o fată în comitetele U.T.M.?

Analiza muncii politico-educative în rîndul tinerelor fete din raion, trebuia pornită de la felul în care a muncit biroul în această direcţie. Referatul prezentat nu a arătat însă cum a îndrumat biroul comitetului raional U.T.M., organizaţiile U.T.M. şi utemiştii, pentru a atrage cît mai multe fete în muncile obşteşti, pentru a le pregăti să intre în U.T.M. Ce-i drept despre aceste probleme nici nu se putea vorbi prea mult deoarece biroul Comitetului raional U.T.M.-Mizil n-a considerat ca o sarcină permanentă îmbunătăţirea muncii politice în rîndul tinerelor fete. Din acest motiv, multe comitete U.T.M. au lăsat ca munca politico-educativă în rîndul tinerelor fete să se desfăşoare „de la sine".

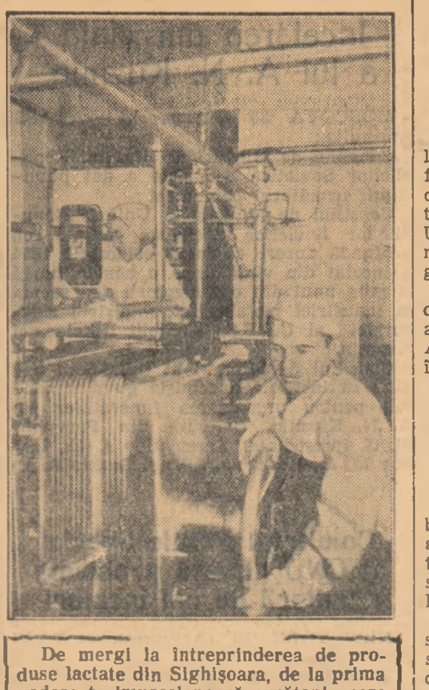
În raion sînt numeroase fete bune, cu dragoste şi capacitate de muncă, ca Niculescu Florica, Maria Băjenaru, Ioniţă Teodora şi altele pe care le-a citat şi referatul. Dar organizaţiile U.T.M. respective nu se sprijină pe aceste tovarăşe, nu le antrenează în munca de organizaţie.

În urma unui asemenea referat în care nu a existat o analiză în spirit critic şi autocritic a faptelor enunţate, ci numai o înregistrare fotografică, destul de nereuşită a situaţiei existente, [illegible] cu activitatea desfăşurată de birou şi de organizaţiile de bază în rîndul tinerelor fete, să vină cu propuneri pentru îmbunătăţirea muncii.

Neînţelegerea din partea membrilor biroului raional a importanţei problemei care se discuta, a făcut ca şedinţa să decurgă în mare grabă. Grăbit să termine această şedinţă, biroul comitetului raional n-a prezentat nici un proiect de hotărîre din care să se vadă ce are de făcut pentru a lichida lipsurile care există în munca politico-educativă ce se desfăşoară în prezent în rîndul tinerelor fete din raion.

Pentru ca munca politico-educativă în rîndul tinerelor fete din raionul Mizil să se îmbunătăţească, este necesar ca membrii biroului comitetului raional să lichideze subaprecierea şi formalismul din această muncă şi să se ocupe cu mai mult spirit de răspundere de îndrumarea activităţii organizaţiilor U.T.M. în această direcţie.

GEORGETA VASILIU



De mergi la întreprinderea de produse lactate din Sighişoara, de la prima vedere te impresionează curăţenia care domneşte în secţii.

Tinerii Gălăţeanu Vasile, maistru pasteurizator şi Maurer Suzana, aplicînd metoda sovietică Samsonov au devenit fruntaşi în producţie.

In fotografie: Ei supraveghează cu atenţie respectarea temperaturii necesare pasteurizării laptelui.

Foto: RADU COSTIN

Expoziţie regională de artă plastică

In sălile Muzeului de artă plastică din Iaşi s-a deschis de curind expoziţia regională de artă plastică.

Expoziţia cuprinde aproape 130 de lucrări de pictură, sculptură şi grafică, executate de artiştii plastici din regiune.

Printre altele sînt expuse picturile „Portretul unui utemist" de N. Popa, compoziţia „Armata eliberatoare" de P. Vademirschi, gravuri colorate de V. Dobrian, desene de Dan Hatmanu. Dintre lucrările de sculptură se remarcă bustul compoziţional „Octav Băncilă schiţînd tabloul 1907"; „Ingrijitoare de la crescătoria de animale a unei gospodării agricole colective" de V. Condurache, alto relieful „Ştefan cel Mare şi plăieşii" de V. Condurache şi V. Florea, „Micul ciobănaş" de V. Florea şi altele.

O nouă şcoală-internat pentru copiii oamenilor muncii

In mijlocul satului de pescari Murighiol din raionul Tulcea, înconjurată de arbori şi verdeaţă, se înalţă o clădire nouă, ce mai păstrează încă prospeţimea unui lucru abia terminat. Este internatul-şcoală, o clădire albă, cu etaj, cu 14 săli de clasă, laboratoare, instalaţie modernă de apă, uzină proprie, dormitoare spaţioase.

Dar nu numai copiii pescarilor din Murighiol au primit anul acesta ca dar din partea regimului nostru o şcoală nouă. In acest început de an şcolar, au intrat în funcţiune şcoli noi şi în comunele Chilia Veche, Măcăneşti, Năneşti, Oasele, din regiunea Galaţi.

Din anul 1948 şi pînă acum, în regiunea Galaţi s-au construit pentru copiii oamenilor muncii 50 de şcoli noi, cu 183 săli de clasă din care 25 de şcoli s-au clădit prin autoimpunere. A crescut şi numărul internatelor de la 45 la 76.

Între „măsuri" şi rezolvarea sarcinilor

Despre munca comitetului raional U. T. M. Huşi în campania însămînţărilor de toamnă

Merge!

Dacă ai fi trecut acum cîteva zile pe la Comitetul raional U.T.M. Huşi şi i-ai fi cerut tovarăşului Niculuţ Eugen, al doilea secretar al comitetului raional, să te informeze asupra muncii organizaţiilor U.T.M. pe timpul însămînţărilor de toamnă, acesta ţi-ar fi răspuns fără să stea pe gînduri:

— Noi am luat măsuri, am trasat sarcini, am prelucrat Proiectul de Directive, am popularizat chemările la întrecere... Am hotărît ca utemiştii să fie primii la însămînţări, să ducă muncă politică...

Am hotărît, am luat măsuri...

— Şi cum merge?

— Merge!

Cîteva contradicţii

In drum spre comuna Creţeşti te izbeşte lipsa unui element important care să întregească minunatul decor al naturii: oamenii care să înfăptuiască măsurile pomenite de tovarăşul Niculuţ. Mai cu seamă cei tineri.

Te grăbeşti atunci să ajungi în sat şi să rogi pe secretarul organizaţiei U.T.M. să-ţi explice ce se petrece, mai cu seamă că în minte-ţi stăruie nişte vorbe auzite de la Livădaru Dionisie, preşedintele sfatului popular comunal Hoceni:

— Ce atîta grabă cu semănatul? Las'că nu vine zăpada!

Şi dacă te întîlneşti cu Alecu Iordache, agentul agricol al comunei, acesta se grăbeşte să te asigure:

— Stăm bine cu semănatul. La noi merge!

Şi agentul agricol începe să-ţi explice „concret".

— Stai tovarăşe, stai să vezi. Eu am metodele mele. La mine nu scapă nici unul printre degete. Secretul: merg la cooperativă şi văd dacă a ridicat abavitul. L-a ridicat, îl trec pe tabla evidenţiaţilor; nu l-a ridicat, nu scapă nici în pînzele albe... Abavitul e sfînt! Să ştii! E vrăjit! Dar oamenii se mişcă. Precis se mişcă!

Întreabă-l însă cum stau cu viteza zilnică şi cît au semănat de la 20 septembrie.

Tresare întîi, apoi dă din mîini plictisit:

— 30 la sută, tovarăşe, dar noi muncim. Viteza zilnică n-o putem depăşi pentru că nu ne dă voie... protecţia animalelor.

Opinii asemănătoare cu ale agentului agricol împărtăşeşte şi preşedintele sfatului popular comunal, precum şi preşedinţii altor sfaturi populare comunale.

Secretara organizaţiei de bază U.T.M. din Creţeşti, Prisăcaru Casandra, deţine altă variantă:

— Nu e gravă, tovarăşe, rămînerea în urmă. Noi nu stăm mai prost ca alţii.

— Dar muncă politică se duce?

— Le mai zic eu din cînd în cînd, îţi spune mulţumită tovarăşa Prisăcaru.

E nevoie aici de o precizare. Tovarăşa Prisăcaru este energică, s-ar putea descurca bine. Dar nu pricepe de ce trebuiesc făcute anumite lucruri, pentru că nu i s-a explicat pînă acum.

„Nu ştiu", „nu e gravă rămînerea în urmă" şi alte răspunsuri de acest fel nu sînt căi pentru rezolvarea măsurilor tovarăşului Niculuţ. Încep de acum să mă îndoiesc de eficacitatea lor. Cu atît mai mult cu cît răspunsuri asemănătoare îţi dau: Motea Elena, secretara organizaţiei de bază U.T.M. din Grumezoaia, care răspunde aproape peste tot „nu ştiu", Anton Dumitru din Deleni care invariabil — fie că merge bine, fie că merge prost — ţine una şi bună: „merge bine" (de fapt mergeau prost de tot treburile) ca şi alţi secretari de organizaţii U.T.M. La Vutcani o brigadă de tractoare de la S.M.T. Idrici avea trei maşini stricate din pricina proastei întreţineri. Tractoriştii erau prost aprovizionaţi cu alimente. Doi tractorişti din această brigadă lipseau. În satul Stoguleţ o brigadă cu maşini bune sta degeaba. Maşinile şi utilajul era lăsat la marginea satului iar tractoriştii plecaţi cine ştie unde. Tinerii agronomi dau cam rar prin sate şi nu-şi fac datoria cum trebuie.

După toate acestea se mai poate socoti că măsurile comitetului raional U.T.M. sînt eficace? Nu prea „merge" cum pretindea tov. Niculuţ.

De ce se petrec lucrurile astfel?

Probleme care nu se împac

Cînd discuţi cu activiştii Comitetului raional U.T.M. Huşi despre criteriile de apreciere a muncii organizaţiilor U.T.M. ca un refren revine mereu plata cotizaţiei.

Instructorii Ursu Ion, Mardare, Iacob Dumitru, fostul instructor Lăzescu Ion şi alţii consideră drept criteriu al succesului muncii plata cotizaţiei. Ca urmare, în munca lor de îndrumare au imprimat această linie organizaţiilor de bază. Vreme îndelungată „linia" cotizaţiei a fost „linia" Comitetului raional U.T.M. Huşi şi mai dăinuie încă nestingherită la mulţi instructori şi acum.

Cu cîtava vreme în urmă comitetul raional a încercat să ia măsuri şi să-şi îndrepte activitatea spre adevăratul ţel — educarea prin muncă a tineretului — şi ca urmare îndreptarea eforturilor spre ridicarea producţiei agricole. Privind îngust, unilateral lucrurile, activiştii au neglijat încasarea cotizaţiei ca şi alte probleme în perioada ce a urmat — obişnuiţi cu munca pe campanii. Şi-atunci comitetul raional a hotărît:

— Stop! Înapoi! Campanie pentru cotizaţii!

Munca aceasta în zig-zag, pe campanii, cu salturi acrobatice de la o problemă la alta a încurcat mai rău pe activişti. Ar fi folositoare, în situaţia existentă, întîlniri ale tinerilor cu agronomii, cu fruntaşii din comunele respective; ar fi folositoare popularizarea ordinului C.S.C. privitor la organizarea colectărilor în anul următor, pentru că ţăranii muncitori n-au primit obligaţii; ar fi folositor să se vorbească ţăranilor muncitori cum să se facă schimbul de seminţe etc. Instructorii au însă adunări de alegeri şi prelucrări şi nu mai pot face altceva. In acelaşi timp secretarii şi comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. nu ştiu ce probleme sînt mai importante, nu ştiu cum să le rezolve, nu li se indică metode de muncă.

Tovarăşul Gheorghe Axon, şeful secţiei organizaţii U.T.M. se declară împotriva campaniilor în munca U.T.M. şi „regretă" foarte mult faptul că instructorii nu muncesc cum trebuie în perioada de faţă. Aceste declaraţii nu fac nici două parale, e o îmbătare cu apă rece.

O mare răspundere pentru lipsurile din munca instructorilor, pentru ajutorul sub cerinţe dat organizaţiilor de bază o poartă însă el, tovarăşul Axon.

Într-o situaţie ciudată se află tovarăşul Păduraru Ştefan, primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Huşi. El ştie că sînt multe lipsuri în această perioadă în munca organizaţiilor U.T.M. Pe de altă parte cunoaşte că multe organizaţii au o experienţă bună care împărtăşită ar contribui la ridicarea nivelului muncii organizaţiilor din întregul raion. Cu toate acestea nu ia nici un fel de măsuri.

Fapt este că la comitetul raional U.T.M. se face multă pălăvrăgeală. Se discută foarte multe probleme privitoare la lucrările de toamnă. Se discută despre tractoriştii ale căror drepturi nu sînt totdeauna respectate în întregime; despre tinerii agronomi care-s birocratizaţi şi a căror muncă este apreciată de organizaţia de bază după procesele verbale de prelucrare a unei conferinţe şi nu după ridicarea producţiei într-o comună; se discută despre relaţiile dintre organizaţiile de bază U.T.M. şi sfaturile populare comunale, neînţelese nici de unii nici de alţii foarte adesea: se „discută" despre multe, dar în realitate nu se face treabă. Limbuţii de la Comitetul raional U.T.M. Huşi cred că pot ridica producţia agricolă prin vorbărie, prin pălăvrăgeală.

Era datoria Comitetului regional U.T.M. Iaşi să-i scuture pe limbuţi şi să-i trezească la realitate, dar atît tovarăşii Chiorcea şi Pînzaru de la secţia agrară, cît şi tovarăşul Filimon, secretar care răspunde de problemele agrare, în loc să cerceteze situaţia, copleşesc cu laude biroul Comitetului raional U.T.M. Huşi.

Nu trebuie să uite însă secţia agrară a Comitetului regional U.T.M. Iaşi că şi în alte raioane sînt situaţii asemănătoare şi că e timpul să-şi exercite funcţiile de organ de control şi îndrumare, că trebuie să recomande metode de muncă comitetelor raionale, iar nu să facă vizite cu scopuri generale ca pe urmă să împartă laude cu o dărnicie exagerată.

Biroul Comitetului regional U.T.M. Iaşi să ţină seama de faptul că răspunderea secţiei agrare pentru situaţia de la comitetul raional Huşi e destul de mare şi că se impune un control mai serios asupra muncii secţiei.

Iar la Comitetul raional U.T.M. Huşi să se termine cu limbuţia şi să se pornească serios la treabă.

NIŢA PETRE
corespondent al „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Iaşi

Patru noi filme romîneşti de scurt metraj

Cu începere de la 1 noiembrie, la cinematografele Lumina şi Maxim Gorki din Capitală, vor rula în premieră patru noi filme romîneşti de scurt metraj.

Filmul artistic de scurt metraj „Cu Marincea e ceva" realizat în acest an de către studioul cinematografic Bucureşti este un promiţător început al filmului nostru de satiră, biciuind servilismul, lipsa de opinii, carierismul din rîndul unor funcţionari. Adîncind şi îmbogăţind schiţa cu acelaşi titlu a tînărului scriitor Silviu Georgescu, regizorul Gheorghe Turcu a reuşit să creeze în Busuioc, eroul filmului, tipul funcţionarului lipsit de scrupule, servil şi incapabil, care provoacă dispreţul spectatorului.

Studioul cinematografic Bucureşti mai prezintă şi filmul de desen animat „Fluieraşul fermecat" în regia lui Pascal Rădulescu şi Constantin Popescu.

În regia lui Ion Rodan studioul de filme documentare şi jurnale de actualităţi „Alexandru Sahia" prezintă filmul documentar „Oameni de pe valea Bistriţei", care înfăţişează în imagini sugestive viaţa nouă pe care o trăiesc astăzi muncitorii forestieri de pe valea Bistriţei.

Un alt film documentar produs de studioul „Alexandru Sahia", este filmul în culori „Printre marinarii noştri". În acest film, regizorul Mirel Ilieşu a cules aspecte din viaţa frumoasă şi plină de avînt a elevilor şcolilor marinei militare.

Cele patru filme sînt cuprinse într-un singur spectacol.

Din sala tribunalului

BERE DE LA... CIŞMEA

Directorul trustului a plecat pe teren. Inopinat şi incognito. Vroia singur să se convingă de realitate. Sosiseră în ultimul timp la Trustul Alimentaţiei Publice multe reclamaţii ale oamenilor muncii privind felul cum se servesc băuturile la bufetul „Topliţa" din Capitală. Trimisese el un controlor de teren dar acesta nu observase nimic. Cei de la „Topliţa" se dovediseră mai şireţi. Iată-l pe director ajuns în faţa bufetului. Pe uşă un afiş se etala edificator: „Inchis". Directorul îşi consultă ceasul. Curios... bufetul trebuia de mult să fie deschis. Pentru ca afişul să fie mai convingător, lîngă uşa de intrare se postase un cerber ce rotea în jur o privire teribilă. Directorul recunoscu pe cerber în persoana casierului bufetului, Ştefan Neacşu. Se apropie de el.

— Imposibil — răspunse imperturbabil cerberul-casier. Bufetul este închis... pentru aranjare.

„Aranjamentul" acesta păru suspect. Şi cum directorul cunoştea bine unitatea recurse la un şiretlic. Ocoli clădirea prin stradă, intră în curtea din fund şi apoi fără zgomot — inopinat şi neobservat — pătrunse în bufet. Spectacolul pe care l-a văzut acolo l-a lămurit. Aşezat comod la bar, fluierînd o melodie veselă, vainburşul Gelatu Gheorghe era în plină activitate. Băiat de viaţă şi descurcăreţ — cum îl aprecia protector casierul Neacşu — desfăcea capacele sticlelor de bere, turna o parte din conţinut într-o găleată special aşezată lîngă el şi completa apoi tăria berei cu un lichid incolor provenit direct de la... cişmea. Apoi aşeza capacele la loc cu multă iscusinţă.

Treaba mergea rapid, precis şi cu eleganţă; însă directorul l-a întrerupt din activitate şi a chemat organele de control. Impreună — l-au chemat de afară şi pe casierul Neacşu, care încă mai păzea uşa — şi au constatat, că vainburşul Gelatu pusese cîte 150 grame de apă în 82 sticle bere şi 7 sticle de vermut negru.

Delapidatorii au fost deferiţi Tribunalului Popular al raionului „Tudor Vladimirescu". Instanţa l-a condamnat pe Gelatu Gheorghe la 2 ani închisoare corecţională în baza articolului 243 din Codul Penal, iar pe complicele său, casierul Neacşu Ştefan la 10 luni închisoare în baza articolului 121 combinat cu articolul 245 din Codul Penal.

Răscoala iobagilor romîni şi maghiari condusă de Horia, Cloşca şi Crişan

Astăzi, poporul nostru muncitor aniversează 170 de ani de la izbucnirea marii răscoale pentru fringerea lanţurilor iobăgiei a ţăranilor romîni şi maghiari, care s-au ridicat sub conducerea lui Horia, Cloşca şi Crişan împotriva cruntului regim de asuprire şi exploatare a nobililor feudali romîni şi maghiari. Lupta dîrză şi neînfricată a ţăranilor romîni şi maghiari, precum şi figurile luminoase ale conducătorilor acestei mari răscoale, constituie pentru tineretul din patria noastră un măreţ exemplu de dragoste de libertate a poporului nostru, de vitejie şi patriotism.

★

Epoca răscoalei ţărăneşti de sub conducerea lui Horia, Cloşca şi Crişan se caracterizează prin dominaţia deplină a orînduirii feudale. Legaţi de pămîntul deţinut de nobili, iobagii erau obligaţi la atît de multe munci încît săptămîna nu le ajungea să se achite de ele. Legal erau obligaţi să muncească mai mult de două treimi din an pe pămîntul nobililor. În afară de muncă şi dijmă, iobagii erau obligaţi să plătească taxe către stat, contribuţii militare iar „conform tradiţiei" trebuiau să dea feudalului ouă, păsări, carne, precum şi contribuţii la naşterea şi căsătoria unui membru al familiei feudalului. Însuşi un raport oficial de anchetă recunoştea că iobagilor *„li se stoarce şi măduva din oase"*.

La această cruntă exploatare feudală se adăuga şi exploatarea statului habsburgic. După cum se ştie, sub masca „eliberării" popoarelor creştine de sub jugul turcesc, feudalii austriaci încep în secolul XVIII să acapareze teritorii care aparţinuseră stăpînirii otomane. Prima victimă a expansiunii austriace a fost Transilvania. În locul libertăţii atît de mult aşteptate populaţia romînă şi maghiară cade sub stăpînirea unui stat feudal hrăpăreţ. Sub dominaţia habsburgilor starea ţărănimii din Transilvania se înrăutăţeşte. În imperiul habsburgic iobăgia devine cu atît mai insuportabilă cu cît era dublată şi de o crîncenă asuprire naţională. Pe bună dreptate Austria capătă reputaţia unei temniţe a naţionalităţilor, căci aici zeci de mii de iobagi romîni, unguri, sîrbi, cehi ş. a. gemeau sub jugul cruntei exploatări feudale. Pe lîngă toate cele pe care erau obligaţi să le plătească feudalilor autohtoni, ţăranii mai aveau obligaţii de a plăti impozite către statul habsburgic. Pe spinarea iobagilor transilvăneni mai trăiau zeci de funcţionari, perceptori sau judecători.

Pagini de glorie din trecutul de luptă al poporului nostru

Interesul Austriei faţă de Transilvania crescuse şi datorită faptului că dorea să exploateze bogăţiile subsolului ei. În acel timp asistăm la o dezvoltare a industriei. În Banat şi Transilvania încep să fie puse în funcţiune cuptoare de topit minereul de fier. Între anii 1718—1771 la Oraviţa, Bocşa, Ghelar, Reşiţa, precum şi în alte locuri sînt construite primele furnale. Existenţa minereului de fier, a străvechilor exploatări aurifere, precum şi a unui mare număr de vite, stimulează permanent dorinţa habsburgilor de a intensifica exploatarea Transilvaniei. Crunta exploatare a guvernului, a stăpînilor de moşii sau a „domnilor de pămînt" cum li se spunea, au făcut ca zi de zi starea iobagilor să se înrăutăţească. Luptînd împotriva dominaţiei feudale, iobagii Transilvaniei s-au răsculat în sec. XVIII-lea de nenumărate ori. Ţăranii romîni şi maghiari, la numai cîţiva ani de la cotropirea de către habsburgi, se string în jurul lui Francisc Rakoczy, care sprijinit de Rusia încearcă să înlăture dominaţia habsburgilor din Transilvania.

La lupta condusă de Rakoczy au participat mii de ţărani iobagi, care năzuiau să cucerească odată cu independenţa ţării şi eliberarea din iobăgie. Răscoalele iobagilor romîni sînt permanent însoţite de cele ale iobagilor maghiari şi secui. La Madefalva în 1764 are loc o răscoală a iobagilor maghiari atît de puternică, încît nobilii, pentru a o înăbuşi, pun să se tragă cu tunurile.

În munţii Apuseni, populaţia, faţă de restul Transilvaniei, se găsea într-o situaţie deosebită. De unde în tot restul Transilvaniei ţăranii romîni şi maghiari fuseseră transformaţi în iobagi, aici, în munţii Apuseni, datorită unor condiţii speciale, moţii reuşesc să păstreze o parte din vechile libertăţi. Populaţia acestei regiuni era compusă din mineri care extrăgeau sare şi metale, sau din meşteri pricepuţi în prelucrarea lemnului, pieilor şi a linii. Datorită acestor condiţii ei reuşesc să rămînă ţărani liberi, bucurîndu-se de un regim special, dispunînd de păşuni proprii, de dreptul de a folosi lemne din pădure, de a vîna, de a avea mori proprii şi de a-şi alege judecători şi administraţia lor fără amestecul statului.

Habsburgii, instaurîndu-şi dominaţia, încearcă să-i aducă pe moţi în stare de iobăgie, obligîndu-i ca în locul rentei în muncă sau produse să dea o taxă în bani. Toată această zonă este declarată domeniul statului, interzicîndu-se locuitorilor ei dreptul de a folosi lemnul din pădure, de a pescui şi vîna, iar dreptul de a-şi desface produsele alcoolice este arendat unor negustori din alte părţi. Moţii devin iobagi ai statului, deci într-o situaţie asemănătoare cu iobagii din restul Transilvaniei. La început această taxă a fost fixată la 5859 florini, dar pînă în anul 1783 ajunge la însemnata sumă de 21.555 florini. Viaţa locuitorilor devenea tot mai grea. Moţii încep să se plîngă Dietei feudale a Transilvaniei, precum şi la Viena, dar nu sînt luaţi în seamă.

În această vreme, împăratul Iosif al II-lea vizitează vastele sale posesiuni. În Transilvania, iobagii îl întîmpină cu zeci de mii de jalbe, în care-şi depănau amarul vieţii lor oropsite. Sub presiunea maselor, în dorinţa de a slăbi tendinţele de emancipare ale nobilimii maghiare care subminau unitatea statului austriac, Iosif II promite că va desfiinţa iobăgia în Transilvania. Zadarnic însă! Aceste promisiuni au fost „uitate". Văzînd că nu le sînt satisfăcute cererile, moţii trimit delegaţii la Viena. În fruntea delegaţiilor trimise de iobagi se afla Nicolae Ursu zis Horia din Albac şi Ion Cloşca. În aceste jalbe, ei arată că vechile lor drepturi sînt desconsiderate. Dar curînd moţii încep să-şi mai dea seama că prin asemenea jalbe nu vor putea obţine nimic. Zi de zi situaţia lor devenea tot mai grea, tot mai de nesuportat. Ei încep să-şi dea seama că singurul mijloc de a se elibera de exploatarea feudală este calea luptei. Moţii încep să se agite şi să facă pregătiri de luptă. În fruntea lor sînt aceia care timp de ani de zile le reprezentaseră interesele, cei trei iobagi înflăcăraţi de idealuri de libertate: Horia, Cloşca şi Crişan. Sub pretextul că împăratul ar fi dat ordine în Transilvania pentru uşurarea vieţii ţăranilor, aceştia caută să ridice pe ţărani împotriva nobililor (grofi) deoarece — spuneau ei — nobilii nu ţin seamă de aceste ordine.

La 28 octombrie 1784, cu ocazia unui tîrg ţinut la Brad, ţăranii sînt convocaţi de Crişan pentru dumineca viitoare în satul Mesteacăn, unde să asculte veştile aduse de Horia de la Viena. În ziua de 31 octombrie 600 de ţărani se adună la Mesteacăn, unde Crişan îi îndeamnă pe cei care vor să scape de iobăgie să meargă la Alba Iulia, unde vor primi arme. Cu entuziasm nemărginit pornesc ţăranii spre Alba Iulia. Ura ţăranilor răsculaţi împotriva nobililor ia forme din ce în ce mai violente. Răsculaţii ard şi distrug castelele celor care ani de zile le storseseră vlaga. Şaptesprezece nobili sînt omorîţi la Criştior. În scurtă vreme flăcările răscoalei se întind în întreg Zarandul, în comitatul Hunedoara, precum şi în comitatele Arad, Alba Iulia şi Sibiu. La numai o săptămînă răscoala cuprinsese şi regiunea Turda şi Cluj. Sînt arse şi distruse castelele nobililor din Haţeg şi Hunedoara. Toţi nobilii prinşi în comunele Ocin, Ribiţa şi Hălmăgel sînt executaţi. Nobilii îngroziţi îşi părăsesc castelele fugind la oraş, unde se adăpostesc sub scutul armatei habsburgice.

Răscoala atinge violenţă maximă în Hunedoara. Avîntul revoluţionar era sporit de credinţa că armata n-o să tragă în ţărani. Într-adevăr, a existat un caz cînd un ofiţer, numit Lupu, refuză să tragă în mulţimea răsculaţilor spunînd: *„să pornească domnii la luptă, fiindcă din pricina lor a pornit lupta, nu dintr-a noastră"*. Răsculaţii ajunşi la Mureş sub comanda lui Horia, Cloşca şi Crişan se pregătesc să atace oraşul-cetate Deva.

Răsculaţii trimit nobililor un ultimatum în care cer desfiinţarea clasei nobiliare, renunţarea la marile moşii feudale — împărţirea lor ţăranilor şi impunerea nobililor la plata impozitelor către fiscul austriac.

Ţăranii dau de veste tuturor satelor să vină să atace Deva. Ei atacă Deva, dar armata reuşeşte să-i respingă. Neavînd o tactică bine elaborată şi nefiind înarmaţi decît cu uneltele lor de muncă — coase, topoare, furci, ţăranii răsculaţi nu au putut învinge armata regulată. După insuccesul de la Deva răscoala se întinde în munţii Abrudului.

În cursul acestei mari răscoale din istoria poporului nostru, ţăranii maghiari s-au unit cu ţăranii romîni în lupta împotriva împilării, în lupta pentru dărîmarea cruntei orînduiri feudale.

În comitatul Cluj iobagii maghiari şi cei romîni se unesc sub conducerea unui meşteşugar numit Iarai şi împreună omoară pe toţi nobilii prinşi. Acum, Horia făureşte planul extinderii răscoalei asupra întregii Transilvanii.

În faţa acestei uriaşe răscoale care ameninţă regimul feudal din Transilvania, baronul Bruckenthal, guvernator al acestei provincii, se foloseşte de clerul ortodox pentru *„liniştirea răscoalei"*. Parte din romînii înstăriţi se opun răsculaţilor, de teamă să nu le fie zdruncinate poziţiile lor economice. Pentru a zdruncina unitatea răscoalei, guvernatorul Transilvaniei caută să ajungă la un armistiţiu. Această tactică fusese folosită de nobili cu succes în timpul marii răscoale a iobagilor romîni şi maghiari de la Bobîlna. Condiţiile armistiţiului puse de ţăranii maghiari şi romîni sînt următoarele: să fie desfiinţată iobăgia; iobagii să aibă dreptul de a intra în regimentele grănicereşti, iar cei arestaţi sau luaţi prizonieri să fie eliberaţi. Răgazul oferit de armistiţiu este folosit de nobili şi armata imperială pentru a pregăti înăbuşirea răscoalei. Acum nobilimea se organizează milităreşte pentru reprimarea „rebelilor".

Răsculaţii încep să se întoarcă acasă, unde aşteaptă terminarea armistiţiului plini de speranţă că cererile lor vor fi satisfăcute. Răspunsul la cererile lor soseşte, dar este destul de vag. Se încearcă discreditarea conducătorilor, cerînd ca ei să fie predaţi autorităţilor. Iobagii, văzînd că nu se dă curs cererilor lor, reîncep răscoala, dar efectele armistiţiului încep să se vadă. Elanul lor este mult scăzut faţă de faza anterioară.

Horia ordonă tuturor să se pregătească din nou la luptă pe viaţă şi pe moarte. Răsculaţii se adună din nou în cete şi se pregătesc să atace Deva. Făurarii fabrică zi şi noapte lănci pentru răsculaţi. Creşte înverşunarea iobagilor, care abia acum îşi dau seama că au fost înşelaţi în mod josnic de împărat. Iosif al II-lea porunceşte guvernatorului Transilvaniei să-i „liniştească" pe răsculaţi cu ajutorul armatei şi clerului romînesc.

La începutul lunii decembrie cetele de răsculaţi sînt înfrînte după o luptă crîncenă la Mihăleni. După alte lupte armata imperială reuşeşte să încercuiască centrul răscoalei — Zarandul. Aceasta marchează înfrîngerea răscoalei condusă de Horia, Cloşca şi Crişan. Răzbunarea nobililor a fost cruntă. Sub zidurile castelelor feudale se îngrămădesc mormane de iobagi măcelăriţi.

În mijlocul lunii decembrie Horia, Cloşca şi Crişan, îşi răspîndesc cetele pe la casele lor, iar ei se adăpostesc în pădurea Scorăcetului. Prin trădarea cîtorva elemente momite cu premiul de 300 de galbeni pus pe capul lor, Horia şi Cloşca sînt prinşi şi duşi la închisoarea de la Alba Iulia. Aici este adus ceva mai tîrziu şi Gheorghe Crişan, care datorită mijloacelor barbare folosite faţă de el, se spînzură cu nojiţele de la opinci.

Horia şi Cloşca sînt judecaţi în taină de justiţia nobiliară. La 26 februarie 1785 se dă pedeapsa cu moartea ambilor conducători ai răscoalei, sentinţa sunînd astfel: *„să li se frîngă cu roata toate membrele corpului începînd de jos în sus, anume întîi lui Ion Cloşca, apoi lui Ursu Nicola şi în felul acesta să fie trecuţi din viaţă la moarte şi corpurile lor să fie despicate şi tăiate în cîte patru bucăţi şi aşezate pe roate la marginea drumurilor"*. La execuţia care are loc la 28 februarie 1785 sînt aduşi cu sila să asiste aproximativ 6000 ţărani, din peste 400 de comune. Ultimile cuvinte ale lui Horia au fost *„Mor pentru popor"*.

Răscoala iobagilor romîni şi maghiari de la sfîrşitul veacului al XVIII-lea constituie una din cele mai minunate pagini din istoria luptelor poporului nostru pentru libertate, pentru independenţă, pentru construirea unei vieţi mai bune.

Inconsecvenţa revoluţionară a ţărănimii, spiritul îngust, lipsit de perspectivă, slaba organizare şi înarmare a ţăranilor, necunoaşterea tehnicii, lipsa unei clase sociale care s-o conducă şi să-i organizeze lupta, sînt principalele cauze ale înfrîngerii răscoalei ţărăneşti.

Deşi înfrîntă, răscoala iobagilor romîni şi maghiari condusă de Horia, Cloşca şi Crişan nu rămîne fără urmări. Ea a lovit şi zdruncinat puternic orînduirea feudală a unit şi mai mult ţărănimea romînă şi maghiară în lupta pentru eliberarea ei.

Decenii de-a rîndul, măreţele acte de vitejie, de eroism ale iobagilor romîni şi maghiari în răscoala de la sfîrşitul veacului al XVIII-lea au rămas în amintirea poporului nostru drept un imbold de luptă.

După secole de lupte împotriva împilării şi exploatării, poporul romîn împreună cu toate minorităţile naţionale a zdrobit cătuşele exploatării, pornind înfrăţiţi pe drumul construcţiei unei vieţi noi, unei vieţi fericite.

C. BAJAN

Intoarcerea la Moscova din R. P. Chineză a delegației guvernamentale sovietice

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Delegația guvernamentală sovietică care a vizitat China cu prilejul sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze s-a întors la Moscova. G. F. Alexandrov, D. T. Sepilov, E. A. Furțeva, I. S. Nasriddinova și V. P. Stepanov au sosit la Moscova la 15 octombrie. N. M. Svernik s-a întors la Moscova la 16 octombrie.

N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian în drum spre Moscova au vizitat Port-Arthur și orașul Dalnii, unde au ascultat comunicări ale Comandamentului militar și au procedat la un schimb de păreri în legătură cu pregătirea pentru retragerea unităților militare sovietice din baza maritimă militară chineză Port-Arthur folosită în comun. Ei s-au deplasat pe vase, au vizitat locurile istorice ale luptelor.

În orașul Anșan N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au fost la combinatul metalurgic din Anșan. Conducătorii delegației guvernamentale sovietice au vizitat de asemenea marile centre industriale din China de nord-est, orașele Mukden, Cianciun și Harbin.

La 17 octombrie, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au vizitat Vladivostokul unde timp de trei zile au luat cunoștință de viața orașului, munca organelor locale de partid, sovietice și economice, de viață și condițiile de trai ale trupelor și totodată s-au deplasat pe vase ale flotei militare din Oceanul Pacific. Îmbarcîndu-se pe crucișetorul „Kalinin" ei s-au deplasat în portul Nahodka unde au asistat la exerciții ale flotei, au vizitat insula Russkii. La 18 octombrie ei au ținut o consfătuire cu lucrătorii din industria de pește din ținutul Primorie în cadrul căreia au fost discutate probleme legate de îmbunătățirea muncii industriei de pește.

La 20 octombrie, N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin au sosit în orașul Komsomolsk unde au luat cunoștință de activitatea mai multor întreprinderi industriale, au ascultat comunicări făcute de conducători ai organizațiilor de partid și sovietice din oraș în legătură cu problemele dezvoltării continue a industriei orașului Komsomolsk. Ei au vizitat de asemenea orașul Sovietskaia Gavani, au fost în port pe vase militare ale flotei. La 19 octombrie A. I. Mikoian a sosit în Sahalin, unde a luat cunoștință de activitatea flotei de pescuit din Sahalinul de sud, precum și de munca organizațiilor comerciale.

La 22 octombrie au sosit în Sahalin N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin. Aici tovarășii Hrușciov, Bulganin și Mikoian au luat cunoștință de activitatea colhozurilor de pescari, a fabricilor de conserve de pește, a unui sovhoz pentru creșterea animalelor cu piei prețioase, ale unei stațiuni experimentale de selecționare. În orașul Iujno-Sahalinsk ei au ținut o consfătuire cu lucrătorii din industria de pește din regiunea Sahalinsk.

La 23 octombrie N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian au sosit în orașul Habarovsk unde au participat la lucrările consfătuirii lucrătorilor din industria de pește din ținutul Habarovsk.

La 26 octombrie ei au sosit în orașul Cita unde au vizitat expoziția agricolă regională, au vizitat colhozul S. M. Kirov pentru creșterea animalelor din raionul Mogoituisk din districtul național Buriat-Mongol Aginsk, au luat cunoștință de condițiile de dezvoltare ale creșterii oilor în regiunea Cita. La Irkutsk, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au vizitat șantierul de construcție a hidrocentralei de pe Angara și totodată au luat cunoștință de activitatea întreprinderilor industriale din oraș.

La 29 octombrie, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au sosit în orașul Sverdlovsk. Aici au luat cunoștință de activitatea organizațiilor de partid și sovietice, de starea comerțului. Ei au vizitat uzina constructoare de mașini din Ural și au luat cunoștință de activitatea ei.

Întîlnirile tovarășilor Hrușciov, Bulganin și Mikoian cu oamenii muncii din orașele și așezările din Extremul Orient și Siberia s-au desfășurat într-o atmosferă de mare căldură și cordialitate.

La 30 octombrie N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoian au sosit la Moscova.

Continuă marea grevă a docherilor englezi

LONDRA 30 (Agerpres). — Greva docherilor și muncitorilor de la șantierele navale din opt porturi importante ale Angliei (Londra, Liverpool, Birkenhead, Hull, Southampton, Manchester, Garston și Rochester) continuă de o lună cu aceeași intensitate. În docuri, pe șantierele de reparații navale din aceste porturi sînt imobilizate 443 de vase. Potrivit celor anunțate de France Presse, în porturile Angliei se află blocate mărfuri în valoare de 200 milioane lire sterline. Agenția Reuter anunță că la 28 și 29 octombrie alte cîteva sute de docheri s-au alăturat greviștilor din Londra, Liverpool, Manchester și din celelalte porturi.

Convingîndu-se de unitatea și hotărîrea greviștilor, patronii s-au văzut nevoiți să înceapă tratative. Potrivit agenției Reuter, în seara zilei de 28 octombrie patronii din portul Londra au făcut greviștilor „o ofertă de pace". Ei au consimțit să satisfacă principalele revendicări ale muncitorilor, printre care și anularea orelor suplimentare obligatorii. Greviștii au cerut de asemenea ca la terminarea grevei să nu se ia nici un fel de măsuri împotriva participanților la această grevă și condițiile de reluare a lucrului să se extindă asupra tuturor muncitorilor portuari din Anglia. Această revendicare fiind respinsă de patroni, docherii au hotărît să continue greva.

—○—

Plecarea din R. P. Chineză a tovarășului Petru Groza

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 30 octombrie, dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a părăsit R. P. Chineză, plecînd pe calea aerului spre patrie.

Dr. Petru Groza a fost condus la aeroport de Liu Bo-ciui, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China, Cen Iun și Cen I, locțiitori ai premierului Consiliului de Stat, Cen Su-dun, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China și Cijun-siun, șef al secretariatului Consiliului de Stat și de reprezentanți ai Ministerului de Externe al R. P. Chineze.

Pe aeroport erau prezenți șefii unei serii de misiuni diplomatice acreditați în R. P. Chineză, precum și alți membri ai corpului diplomatic. Au fost de asemenea de față membrii ambasadei Republicii Populare Romîne la Pekin.

Aeroportul era pavoazat cu drapelele de stat ale Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Romîne.

Fanfara a intonat imnurile naționale romîn și chinez.

Dr. Petru Groza a trecut în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport și a rostit o cuvîntare.

Primul ministru al Birmaniei va vizita R. P. Chineză

RANGUN 30 (Agerpres). — Răspunzînd invitației premierului Consiliului de Stat, Ciu En-lai, primul ministru al Birmaniei, U Nu, va pleca în cursul ultimei săptămîni a lunii noiembrie la Pekin. Potrivit agenției France Presse, care anunță aceasta, în drum spre capitala Republicii Populare Chineze primul ministru al Birmaniei se va opri la Hanoi, unde va avea o întrevedere cu președintele Ho Și Min.

M-au impresionat chipurile tinerilor pline de viață și bucurie

Declarația lui Nehru la plecarea din R P Chineză

CANTON 30 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 30 octombrie primul ministru al Indiei, Nehru, a părăsit China, plecînd pe calea aerului spre patrie.

Pe aeroportul din Canton, Nehru a rostit următorul discurs:

D-le guvernator, d-le primar și prieteni!

Mă întorc în patrie după ce am vizitat timp de zece zile R. P. Chineză. Zece zile înseamnă un timp foarte scurt pentru a vizita o țară mare, dar timpul nu-l măsurăm numai cu ajutorul ceasornicului, ci și prin senzațiile trăite într-o anumită perioadă. Dacă aceasta este adevărat, am petrecut aci nu numai zece zile, ci un timp mult mai îndelungat, deoarece întorcîndu-mă în patrie duc cu mine o mulțime de amintiri ale celor văzute. Am văzut această țară veche cu o bogată tradiție culturală. Am văzut această țară veche într-un nou veșmînt iar ceea ce m-a impresionat îndeosebi sînt chipurile tinerilor pe care i-am văzut aici. Chipuri pline de viață și bucurie ale tinerilor și tinerelor, băieților, fetelor și copiilor. Amintirea acestor chipuri — iată ce voi duce mai cu seamă cu mine, întorcîndu-mă în patrie.

Vă mulțumesc popor al Chinei și vă urez fericire și prosperitate.

—○—

Interesante observații astronomice în R P Ungară

BUDAPESTA 30 (Agerpres). — M T I. La 25 octombrie, ora șase dimineața, în numeroase regiuni din R. P. Ungară s-a observat un glob luminos. Astronomii unguri declară că este vorba de un meteor care, în contact cu atmosfera terestră, s-ar fi încălzit la incandescență. Observatorul astronomic din Budapesta a adresat un apel tuturor celor care au văzut acest fenomen, cerîndu-le să comunice detaliile văzute. La 26 octombrie, la direcția observatorului s-a primit o astfel de declarație. Este vorba de o comunicare deosebit de interesantă sosită din județul Gyor-Șopron, din partea învățătorului Janos Biro, care a reușit să fotografieze globul de foc. Pe fotografie se distinge un cap strălucitor, precum și o coadă de importanță nedefinită.

Incetarea din viață a lui A. N. Kuzmin

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a dat publicității următorul comunicat:

Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste anunță cu profundă durere că la 29 octombrie 1954 a încetat din viață după o boală lungă și grea unul din organizatorii de seamă ai industriei metalurgice, ministrul siderurgiei al U.R.S.S., Anatolii Nikolaevici Kuzmin.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît să instituie o comisie guvernamentală pentru organizarea funeraliilor lui A. N. Kuzmin, compusă din Pervuhin M. G. (președinte), Șeremetiev A. G., Iasnov M. A., Korobov A. V. și Gorkin A. F.

—○—

Comitetul Politic Special al ONU discută problema admiterii de noi membri

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La ședința din după amiaza zilei din 29 octombrie a Comitetului Politic Special a început discuția generală în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

În raportul comitetului „bunelor oficii", instituit la cea de a 8-a sesiune a Adunării Generale, se spune că Comitetul n-a obținut rezultate pozitive în lucrările sale și că Adunarea Generală trebuie să caute și pe viitor să contribuie la rezolvarea problemei admiterii de noi membri.

Reprezentanții Australiei, Belgiei, Republicii Peru, Tailandei și Hondurasului, care au luat cuvîntul în cadrul discuției generale, fără a trata fondul problemei admiterii de noi membri în O.N.U. au căutat să reducă discuția la o singură chestiune — chestiunea admiterii în O.N.U. a Laosului și Cambodgiei.

Reprezentantul Australiei, Spender, a prezentat un proiect comun de rezoluție al Australiei, Pakistanului și Tailandei în care se cere în esență ca Consiliul de Securitate să examineze problema admiterii Laosului și Cambodgiei în O.N.U.

—○—

SCURTE ȘTIRI

● Biroul Consiliului Național al păcii din Franța a hotărît să organizeze un referendum popular pentru a lămuri care este atitudinea poporului față de problemele actuale de importanță vitală.

● Corespondentul din Colombo al agenției United Press anunță că potrivit informațiilor provenite din surse demne de încredere, Ceylonul va respinge tratatul de prietenie, comerț și navigație propus recent guvernului ceylonez de către Statele Unite.

● Agențiile de presă anunță că la 30 octombrie a fost constituit noul guvern sirian sub președinția lui Faris El Huri. După cum relatau agențiile de presă, viile nemulțumiri ale populației siriene față de serioasa criză guvernamentală a determinat autoritățile să ia o serie de măsuri printre care amînarea deschiderii anului universitar.

● Consiliul de Securitate se va întruni în ziua de 3 noiembrie pentru a examina plîngerea guvernului israelian împotriva Egiptului, în legătură cu împiedicarea navigației pe canalul de Suez.

● La New York a sosit delegația oamenilor de știință sovietici reprezentînd Academia de Științe a U.R.S.S. și Universitatea de stat din Moscova, pentru a lua parte la sărbătorirea a 200 de ani de la înființarea Universității Columbia.

● Știrile care sosesc din Libia subliniază situația încordată care domnește de cîtăva vreme în această țară. Agenția United Press anunță că regele Idris I al Libiei „se află în fața unei crize guvernamentale și parlamentare, însoțită cu semne de răscoală".

Declarațiile făcute presei de R. Chambeiron

Vineri a avut loc o conferință de presă organizată de Camera de comerț a R.P.R. în cadrul căreia dl. Robert Chambeiron, secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului internațional, a făcut declarații reprezentanților presei, în legătură cu problema dezvoltării schimburilor comerciale dintre apus și răsărit și cu impresiile culese cu prilejul vizitei în R.P.R., răspunzînd apoi la diferite întrebări puse de ziariști.

Conferința de presă a fost deschisă de președintele Camerei de comerț a R.P.R. Gh. Savin, care a scos în relief activitatea depusă de dl. Robert Chambeiron pe linia intensificării schimburilor comerciale internaționale.

Luînd cuvîntul, dl. Robert Chambeiron a declarat între altele:

Vizitînd Romînia la invitația Camerei de Comerț a R.P.R. am avut prilejul de a discuta cu conducătorii ei o serie de probleme privind dezvoltarea comerțului internațional.

Consider că în dezvoltarea comerțului internațional trebuie să se aibă în vedere în mod necesar și în primul rînd, dezvoltarea comerțului est-vest. Dacă precizez această noțiune, este pentru că în occident există o teorie potrivit căreia se crede că este posibilă dezvoltarea comerțului internațional, limitîndu-l la occident. Or, există în lume o realitate care domină viața internațională și anume existența țărilor care au sisteme economice și sociale diferite. Acesta este un lucru pe care trebuie să-l luăm așa cum este, mai ales dacă ținem seama că ceea ce numim „țările socialiste", reprezintă o populație de circa 900 milioane locuitori și posibilități economice, actuale și viitoare, de proporții foarte mari.

Dumneavoastră știți că din 1947 și chiar din 1933, comerțul între est și vest n-a mai atins nivelul său de altă dată.

In ultimii doi ani însă s-au realizat unele progrese în acest domeniu.

Există deci aci un motiv de optimism. Eu cred că unul din motivele care explică această tendință de dezvoltare, este succesul repurtat de întîlnirea economică internațională de la Moscova.

După 1952 s-a înregistrat o participare mult mai mare a oamenilor de afaceri din occident la tîrgurile ce se țin în țările din est.

Pe de altă parte s-a văzut și o participare mai intensă a țărilor din răsăritul Europei la tîrgurile din occident.

Ocupîndu-se de interesul pe care-l stîrnește în occident problema comerțului cu răsăritul, dl. Chambeiron a arătat că el trebuie căutat în dificultățile comerțului exterior al țărilor vest-europene.

In țările occidentale achizițiile făcute de guverne au scăzut și concurența a devenit mai vie.

Pe de altă parte, Statele Unite au accentuat tendința lor protecționistă.

Există de asemenea în occident o teamere de a vedea amplificîndu-se dificultățile economiei americane. Fără îndoială, e greu de prevăzut care va fi în lunile ce vor urma, proporția declinului economiei americane. Dar un lucru este sigur: din 1952 încoace, economia americană a pierdut din dinamismul ei. Exportatorii, cercurile de afaceri din occident mai păstrează încă amintirea marii crize americane din 1930 și a efectelor ei. Astfel se explică accentuarea tendinței de a privi mai mult spre țările din est.

Cred că se poate spera la o dezvoltare a comerțului între est și vest și că există, pentru anul 1954 și începutul anului viitor, numeroase semne care arată că această dezvoltare va exista.

In încheierea declarației sale, dl. Chambeiron a vorbit despre impresiile culese cu prilejul vizitei în Romînia. În cursul discuțiilor mele cu un număr de persoane din viața economică m-am convins și mai mult de dorința care există în Romînia pentru lărgirea comerțului cu occidentul și că din punctul de vedere al Romîniei posibilitățile există.

Dar eu mă refer și la alte lucruri. Am vizitat uzine, am trecut prin sate, am vorbit cu oameni și am ajuns la o concluzie: Romînia din trecut aparține realmente acum trecutului. Am văzut că se construiește o viață nouă și că bogățiile economice ale țării sînt într-adevăr puse la dispoziția omului.

Răspunzînd întrebărilor ziariștilor prezenți la conferință, dl. Chambeiron s-a ocupat de rezultatele care au fost obținute sau care pot fi obținute prin vizitele unor reprezentanți ai cercurilor de afaceri din alte țări.

În legătură cu perspectivele schimburilor comerciale între R.P.R. și țările vest-europene dl. Chambeiron a arătat că este posibil, în situația actuală a dezvoltării economice a Romîniei, să ne așteptăm la mari progrese în comerțul cu Romînia. Dificultățile nu vin din partea Romîniei, ele sînt determinate de politica de discriminare și în măsura în care aceste discriminări vor dispare, sînt convins că comerțul occidentului cu Romînia se poate dezvolta rapid.

La întrebarea ce contribuție poate să aibă dezvoltarea comerțului internațional asupra destinderii internaționale, dl. Chambeiron a declarat:

Politica de discriminare a intensificat încordarea în relațiile internaționale. Este evident însă că în măsura în care comerțul internațional se va dezvolta, aceasta va contribui la scăderea tensiunii internaționale, iar scăderea tensiunii internaționale va contribui la rîndul ei la sporirea volumului comerțului internațional.

S-a amintit deseori că comercianții au fost de multe ori aceia care au mers înaintea ambasadorilor. De exemplu, relațiile diplomatice între Anglia și Rusia — e vorba de timpuri foarte îndepărtate — au fost precedate de călătoria unui căpitan de vapor îndrăzneț care cu vasul său a mers la Petersburg și a început să facă comerț cu Rusia. Deabia după aceea relațiile diplomatice au fost stabilite.

Eu personal salut acest fel de ambasadori care servesc interesele economice, servind totodată și cauza păcii.

În numele presei, tov. Dinu Hervian, director general adjunct al Agenției Romîne de Presă „AGERPRES", a mulțumit d-lui Robert Chambeiron pentru declarațiile făcute și pentru răspunsurile date la întrebările puse de reprezentanții presei.

★

Sîmbătă, Dl. Robert Chambeiron, secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului internațional și soția sa Luigia Chambeiron, au părăsit țara noastră.

La aeroportul Băneasa, dl. Chambeiron a fost condus de președintele Camerei de comerț a R.P.R., Gh. Savin, și de funcționari superiori ai Camerei de comerț.

Cronica evenimentelor internaționale

Două evenimente — o singură concluzie

Două dintre evenimentele petrecute în ultima vreme au atras în mod deosebit atenția opiniei publice mondiale. Și nu-i deloc întîmplător că popoarele lumii fac o legătură strînsă între aceste două fapte de pe urma cărora se pot trage concluzii semnificative. Despre ce este vorba? Enumărîndu-le în ordinea în care au fost cunoscute opiniei publice, se poate vorbi în primul rînd despre acordurile de la Londra și Paris, iar în al doilea rînd despre nota guvernului sovietic adresată la 23 octombrie guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite ale Americii. Așa se face că opinia publică mondială, obișnuită să judece după fapte și nu după vorbe, a judecat astfel și de această dată. Să ne adresăm deci faptelor. După cîte se cunoaște acordurile de la Londra și Paris au un țel precis și anume reînvierea militarismului german fapt care prezintă un pericol grav pentru securitatea Europei ca și pentru pacea întregii lumi.

În ciuda trăncănelilor despre pace la care se întrec politicienii occidentali, opinia publică mondială vede destul de clar încotro sînt îndreptate tot felul de blocuri, uniuni și parauniuni pe care puterile occidentale le înjghebează cu o grabă demnă de o cauză mai bună.

Se vede însă că nota recentă a Uniunii Sovietice, adresată puterilor occidentale, a încurcat planurile celor care se fac luntre și punte pentru a reînvia militarismul german. Și nu-i greu de tras această concluzie dacă ne referim la poziția pe care au luat-o diferitele cercuri politice din occident — și în special cele din S.U.A. — față de nota sovietică. Și de această dată propaganda oficială americană a recurs la tertipurile sale preferate în asemenea ocazii, metode ce au drept scop denaturarea grosolană a politicii Uniunii Sovietice în problema germană.

Or, după cum se știe, în esență poziția Uniunii Sovietice în problema germană, afirmată din nou cu o claritate de cristal în nota din 23 octombrie, este în favoarea restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice și ținerii alegerilor libere în întreaga Germanie, în favoarea retragerii de pe teritoriul Germaniei răsăritene și Germaniei occidentale a trupelor de ocupație a celor patru puteri și pentru convocarea unei conferințe pe întreaga Europă în vederea examinării problemei creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

La asemenea propuneri concrete, clare, este normal să se aștepte un răspuns la fel de concret și clar. Temîndu-se însă de reacția popoarelor la nota sovietică, propaganda americană trîmbițează teoria după care propunerile Uniunii Sovietice n-ar conține nimic nou. Este însă limpede că poziția negativă a presei americane față de noile propuneri sovietice are drept scop, în ultimă instanță, respingerea oricărei posibilități de rezolvare a problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor. Cercurile guvernamentale din S.U.A. sînt conștiente însă că afirmarea directă a acestui lucru ar da loc la nemulțumiri în rîndul opiniei publice mondiale. Și de aceea ele nu se dau în lături de a arunca din nou praf în ochii popoarelor, afirmînd destul de vag că occidentul nu refuză tratativele cu Uniunea Sovietică. După cum subliniază agenția „Associated Press" „cercurile diplomatice sînt de părere că refuzul lui Dulles de a participa la noi convorbiri cu Uniunea Sovietică asupra Germaniei este sprijinit pe cît se pare de Marea Britanie. Cercurile influente cred că ambele guverne sînt pentru amînarea unor asemenea convorbiri pînă cînd Franța și alte țări principale din alianța pactului Atlanticului vor aproba formal participarea Germaniei la pactul Atlanticului".

După cît se vede Statele Unite și acoliții săi din Europa occidentală nu renunță la politica falimentară și absurdă de a trata de pe „poziții de forță" cu Uniunea Sovietică, politică care nu s-a bucurat de succes nici în trecut și cu atît mai puțin în prezent. Încercările puterilor occidentale de a se eschiva de la un răspuns limpede unei propuneri clare și precise, precum și eforturile acestor puteri de a pune omenirea în fața unui fapt împlinit nu fac decît să înveninează atmosfera internațională, să accelereze reînvierea militarismului german de pe urma căruia monopolurile din S.U.A. pot avea profituri fabuloase iar popoarele se pot aștepta la dezlănțuirea unui nou măcel mondial. Nu este de așteptat ca manevrele dușmanilor păcii să se reducă nu mai la respingerea directă și fățișă a discutării noilor propuneri sovietice. După cum se subliniază în presa occidentală cercurile guvernamentale franceze recurg la un nou truc afirmînd că s-ar putea duce „tratative paralele" cu U.R.S.S. Și ziarul englez „Daily Herald" vîntură teoria că simultan cu pregătirile legate de ratificarea acordurilor de la Londra și Paris pot să se ducă tratative cu Uniunea Sovietică. Desigur că aceste teorii — care sînt departe de a străluci atît prin felul în care se pun cît și prin originalitatea lor — sînt în primul rînd menite să înșele opinia publică, să abată atenția acesteia de la adevărata și singura cale de rezolvare a problemei germane.

Nenumărate cercuri politice din occident văd însă altfel răspunsul la nota sovietică. În Germania occidentală crește opoziția celor mai largi pături ale populației împotriva politicii nefaste duse de Adenauer și compania. După cum se știe, această opoziție crește chiar și în rîndurile conducerii partidului social-democrat precum și în sinul coaliției guvernamentale.

Marea masă a opiniei publice mondiale a primit cu bucurie nota guvernului sovietic. Referindu-se la atmosfera din Franța „Times" confirmă că „o mare parte a opiniei publice se pronunță pentru o înțelegere cu rușii înainte de a-și da consimțămîntul definitiv la reînarmarea Germaniei".

Acest lucru se întîmplă cu atît mai mult cu cît masele largi populare văd cît de mare este contrastul între politica occidentului și a Uniunii Sovietice în problema germană.

Popoarele lumii văd în nota sovietică singura cale justă pentru rezolvarea problemei germane. Ele văd în propunerile concrete și rezonabile ale Uniunii Sovietice întruchiparea năzuințelor lor de pace și prietenie între popoare. Cele două evenimente petrecute pe plan internațional fac să se tragă o singură concluzie: în timp ce puterile occidentale nu-și precupețesc eforturile în vederea remilitarizării Germaniei occidentale, Uniunea Sovietică consecventă politicii sale de pace întreprinde noi acțiuni al căror scop este asigurarea păcii Europei.

Nu înarmare, ci pace și viață

Fiecare om, orice părinte din orice țară ar fi, nu vrea să-și vadă, copiii, familia prietenii uciși de focul mitralierelor sau de bomba atomică. „Vrem să trăim"! își intitulează tînărul poet australian Clem Millward una din poeziile sale. Vrem să trăim, să clădim fericirea, ziua noastră de mîine, spun sutele de milioane de tineri din întreaga lume. De aceea tînăra generație a lumii ca și întreaga omenire care iubește viața, care dorește să zidească și nu să distrugă a salutat cu bucurie și căldură rezultatul obținut deunăzi în urma dezbaterilor din Comitetul Politic al O.N.U.; la 27 octombrie a fost adoptat în unanimitate proiectul de rezoluție comun al Canadei, Franței, Angliei, S.U.A. și Uniunii Sovietice privind problemele: „Reglementarea, limitarea și reducerea proporțională a tuturor forțelor armate și a tuturor armamentelor: Raportul Comisiei pentru dezarmare"; „Cu privire la încheierea unei convenții (tratat) internaționale în problema reducerii armamentelor și interzicerea armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă".

Adoptarea acestui proiect de rezoluție în actuala situație internațională are o semnificație deosebită. După cum a recunoscut și delegatul Franței la O.N.U., este pentru prima dată din 1946, că între cele 5 state — dintre care 4 sînt mari puteri — există o unanimitate de păreri în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor de exterminare în masă. Votarea rezoluției comune constituie fără îndoială o contribuție importantă la micșorarea încordării internaționale și confirmă pe deplin însemnătatea tratativelor în relațiile internaționale.

Acest document va sta la baza discuțiilor din cadrul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și a subcomitetului ei.

Uniunea Sovietică consecventă politicii sale de pace a contribuit din plin la rezolvarea cu succes a acestei chestiuni. La 30 septembrie a.c., în ședința Adunării Generale a O.N.U., A. I. Vișinski a făcut o propunere de mare însemnătate cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armei atomice, a armei cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Propunerea constructivă, de importanță excepțională a Uniunii Sovietice din 30 septembrie a avut un larg ecou și s-a bucurat de sprijinul larg al opiniei publice mondiale. Referindu-se la importanța acestei noi propuneri sovietice, ziarul „Paris Presse l'Intransigeant" subliniă că prin aceasta „s-a făcut un mare pas înainte pe calea spre pace și dezarmarea internațională".

După cum se știe, propunerea sovietică a luat ca bază a convenției internaționale chiar propunerile făcute de Franța și Anglia la 11 iunie a.c. la Londra, într-o ședință a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Dat fiind acest lucru, cercurile din occident care de ani de zile împiedicau rezolvarea problemei dezarmării, au trebuit să ia în considerare în cadrul Comitetului Politic al O.N.U. noua inițiativă a Uniunii Sovietice. Dealtfel, dacă comparăm propunerile sovietice cu cele franco-engleze, constatăm că ele coincid în punctele lor esențiale. Atît unele cît și altele vorbesc despre: adoptarea stadiilor în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Uniunea Sovietică este de acord ca reducerea armamentelor și interzicerea armelor de exterminare în masă să se efectuieze în două etape. Ambele propuneri prevăd ca reducerea forțelor armate să se facă pornind de la nivelul existent la 31 decembrie 1953; totodată ele conțin punctul cu privire la crearea unui sistem de control eficace asupra respectării hotărîrilor luate de comun acord. Uniunea Sovietică în dorința sinceră de a ajunge la un acord real, adoptă principiul stadiilor pentru care au insistat puterile occidentale; ea consideră că controlul trebuie făcut în conformitate cu sarcinile fiecărei etape.

În fața acestei noi manifestări concrete de înțelegere a U.R.S.S., unele delegații occidentale mai ales cele ale S.U.A., Angliei și Franței au fost puse în încurcătură și au încercat să evite discutarea în fond a propunerilor sovietice. O manevră nedibace a diplomaților occidentali a fost încercarea de a transfera proiectul sovietic unui așa numit „grup de lucru" care ar fi avut menirea să împiedice pe reprezentanții diferitelor țări să-și spună deschis punctul de vedere. Poziția unor cercuri agresive din S.U.A. care încearcă să împiedice realizarea unui acord în problema dezarmării, menține încordarea internațională. Există așa dar o contradicție flagrantă între pretinsa dorință de a găsi o soluție problemei reducerii înarmărilor și faptele întreprinse de cercurile oficiale din S. U. A. Popoarele lumii resping cu indignare asemenea practici ale politicii americane. Opinia publică mondială apreciază însă și sprijină din toată inima spiritul de înțelegere și colaborare de care dă dovadă în mod consecvent Uniunea Sovietică.

Omenirea trebuie să se bucure de pace. Cursa înarmărilor trebuie să înceteze! Energia atomică trebuie să fie pusă în slujba vieții și fericirii omenirii. Acestea sînt cerințele popoarelor lumii.

I. BODEA
D. MIHAIL

CULTURA FIZICA ȘI SPORT

FINALA CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE CROS „SA INTIMPINAM 7 NOIEMBRIE".

Intrecerile finale ale tradiționalei competiții de mase campionatul republican de cros pe echipe „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" se vor desfășura astăzi în Capitală. Cele mai valoroase echipe de cros, reprezentînd 18 regiuni ale țării, precum și echipele clasate în primele 5 locuri în întrecerile din Capitală, își vor disputa victoria în cadrul acestei grandioase manifestări sportive închinate aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Finalele se vor desfășura pe stadionul Tineretului, cu începere de la ora 9,30. Probele se vor disputa după următorul program: junioare (1000 m.); juniori (3000 m.), seniori (8000 m.), senioare (1500 m.).

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE ȘAH

BELGRAD 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 octombrie s-au disputat partidele din runda a 8-a a turneului internațional de șah de la Belgrad. După desfășurarea relativ liniștită a celei de a 7-a runde în care 9 partide din 10 s-au terminat remiză, lupta a devenit din nou încordată și pasionantă.

În partida Wade-Barcza, marele maestru maghiar a obținut remiza.

În partida Porecca-Matanovici la mutarea 32, Matanovici a obținut victoria.

În partida cu Petrosian, care avea albele, maestrul iugoslav Milici a ales apărarea indiana veche. Petrosian a jucat însă foarte activ atacînd tot timpul. El și-a creat un periculos pion trecut și cu toate că partida s-a întrerupt, Petrosian are victoria asigurată.

Partida Rabar-Ivkov s-a terminat remiză la fel ca și partida Bronștein-Trifunovici.

Gligorici a cîștigat la Joppen și Czerniak la Ianosevici. Partida Djurasevici-Pirc s-a întrerupt cu avantaj de partea primului. Iată și rezultatele din runda 7-a: Ianosevici-Djurasevici 1—0, Petrosian - Nedelkovici, Matanovici - Gligorici, Pirc-Pilnik, Milici-Rabar, Joppen-Trifunovici, Bronștein-Czerniak, Ivkov-Porecca, Barcza-Nievergelt și Karaklajici-Wade toate remiză.

SPECTACOLE

Duminică 31 octombrie 1954

TEATRE: Teatrul de Stat de Operetă: Culegătorii de stele (ora 10,30), Aculina (ora 19,30); **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Liceenii (orele 10 și 19,30). Nunta lui Krecinski (ora 15); **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): O scrisoare pierdută (ora 10), Floarea purpurie (ora 15), Mielul turbat (ora 19,30); **Municipal:** Visul unei nopți de vară (ora 10), Arcul de Triumf (ora 19,30); **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Familia, **Armatei** (B-dul G ral Magheru): De partea cealaltă (ora 10), Furtuni de primăvară (ora 19,30); **Armatei** (Calea 13 septembrie): Vlaicu Vodă (ora 10), Pîrjolul (ora 19,30). **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Articolul 19 (ora 15), Viața începe din nou (ora 19,30); **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Fără mănuși (ora 16) și Miniaturi pe portativ (ora 20 în sala din calea Victoriei), Și Ilie face sport (ora 20, în sala din str. Alex. Popov nr. 23); **Teatrul „Țăndărică":** Gîscănelul (ora 11) și Umor pe sfori (ora 20, în sala Baruch Berea), Artiștii pădurii (ora 11, în sala din B-dul Dinicu Golescu Nr. 45).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, București: Descoperire misterioasă; **Republica:** Răsare soarele (Nepoții gornistului, seria a 2-a); **Infrățirea între popoare:** Școala curajului; **Maxim Gorki:** În numele omului, Plante etero uleioase. Circul vesel; **Tineretului, Elena Pavel:** Inimă tînără; **Lumina, Libertății:** Examen de maturitate; **Victoria:** Intr-un port îndepărtat; **Gh. Doja:** Mitrea Cocor; **Alex. Popov:** Centru înaintaș; **8 Martie:** Omul cu 1000 de fețe; **Vasile Roaită:** În sat la noi; **Unirea:** Tînăra gardă (ambele serii); **Cultural, Ilie Pintilie:** Arena celor curajoși; **Constantin David:** Brigada lui Ionuț; **Alex. Sahia:** Agentul nr. 13; **Flacăra:** Kito și Kote; **T. Vladimirescu:** Agentul secret.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.06.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii